ස්වාධීන ජනමාධ්‍ය කොමිෂන් සභාවක් පිහිටුවීම සඳහා වන මූලික සංකල්ප පත්‍රිකාව

Preliminary Concept Paper for the Establishment of an Independent Media Commission

சுயாதீன ஊடக ஆணைக்குழுவை நிறுவுவதற்கான ஆரம்பக் கருத்துப் பத்திரம்

කමිටුවේ ප්‍රකාශය

- "ශ්‍රී ලංකාවේ , මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ අභිවර්ධනය උදෙසා ගත යුතු පියවර හඳුනා ගැනීම සහ ඒවා ඉටු කිරීම සඳහා සුදුසු ආයතනයක් ස්ථාපනයට අදාළ වැඩපිළිවෙළ සඳහා මෙම මූලික සංකල්ප පත්‍රිකාව සකස් කරනු පිණිස අපගේ සහභාගිත්වය, දායකත්වය ලබාදුන් බව හා බහුතර එකඟතාව මත මෙම ලියවිල්ල සකස් වූ බව තහවුරු කරන්නෙමු."
- "We hereby declare that the Committee reviewed, discussed, and agreed to the Concept Paper submitted for the Establishment of a suitable Institution to identify and implement measures required for the development of the media sector in Sri Lanka, and that the submission reflects the majority decision of the Committee."
- "இதன் மூலம், இலங்கை ஊடகத்துறையின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை அடையாளம் காணவும், அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தவும் ஏற்ற ஒரு நிறுவனம் நிறுவுவதற்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கருத்துப் பத்திரத்தை குழு பரிசீலித்து, விவாதித்து, அதற்கு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. மேலும், சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கருத்துப் பத்திரம் குழுவின் பெரும்பான்மை முடிவை பிரதிபலிப்பதாகவும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்."

1. Mr. Priyan R. Wijebandara - ……………………………
   Chairman, Sri Lanka Press Council
2. Mr. Jagath Liyanarachchi (Attorney-at-Law) - ……………………………
   Member, Right to Information Commission
3. Dr. Manoj Jinadasa - ……………………………
   Head/Senior Lecturer, Department of Mass Communication Studies, University of Kelaniya
4. Mr. Ashoka Dias- Asoka Dias ……………………………
   Senior Journalist/Visiting Lecturer
5. Mrs. Mandana Ismail Abeywickrema - ……………………………
   Consultant Editor, The Sunday Morning /Member, National Media Policy Drafting Committee
6. Mr. Niroshana Thambawita - ……………………………
   Press Commissioner, Sri Lanka Press Council
7. Mrs Nivanthi Thilakarathne (Attorney-at-Law)- ……………………………
   Legal Officer, The Associated Newspapers of Ceylon Limited.
8. Mr. Hilmi Mohamed - ……………………………
   Former Deputy Director, Department of Government Information
9. Mr. Lasantha De Silva - ……………………………
   Senior Journalist/Convener, Free Media Movement
10. Mr. Priyantha Wedamulla - ……………………………
    Chairman, Independent Television Networks

Although Mr. Kanapathipillai Kumanan served as a member of this committee, after the completion of the official period of the committee he did not have any proper involvement or association. Therefore, he sent a request to have his name removed from the list of committee members. Accordingly, his name was removed.

අන්තර්ගතය

1. හැඳින්වීම 01
2. ශ්‍රී ලංකාවේ මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ අභිවර්ධනය උදෙසා ගතයුතු පියවර හඳුනා ගැනීම සහ ඒවා ඉටුකිරීම සඳහා සුදුසු ආයතනයක අවශ්‍යතාව 03
3. නව ආයතනයක් /කොමිෂන් සභාවක් පිහිටුවීමේදී පදනම් කර ගත යුතු මූලධර්ම..........03
4. පිහිටුවීමට යෝජිත ආයතනයේ ව්‍යුහය 04
5. ආවරණය වන මාධ්‍ය ප්‍රවර්ග 05
6. කොමිෂන් සභාවේ ස්වාධීනත්වය 05
7. කොමිෂන් සභාව පත් කිරීම හා ධූර කාලය 05
8. කොමිෂන් සභාවේ කාර්යය භාරය..........06
9. මාධ්‍ය කොමිෂන් සභා පනත කෙටුම්පත් කමිටුවේ සංයුතිය 07
10. කොමිෂන් සභාව පිහිටුවීමට සඳහා අදාළ පනත සකස් කිරීමේ මූලික පියවර 07
11. සංකල්ප පත්‍රිකාව සකස් කිරීමේ කමිටුව..........08
12. ඇමුණුම-Iක්‍රියාකාරී සැලැස්ම..........09
13. ඇමුණුම II - ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ හා ප්‍රකාශන..........11

සංකල්ප පත්‍රිකාව

ශ්‍රී ලංකාවේ, මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ අභිවර්ධනය උදෙසා ගත යුතු පියවර හඳුනා ගැනීම සහ ඒවා ඉටු කිරීම සඳහා සුදුසු ආයතනයක් ස්ථාපනය

1.හැඳින්වීම

මෙම සංකල්ප පත්‍රිකාව ඉදිරිපත් කිරීමේ අරමුණ ශ්‍රී ලංකාවේ, මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ අභිවර්ධනය උදෙසා ගත යුතු පියවර හඳුනා ගැනීම සහ ඒවා ඉටු කිරීම සඳහා සුදුසු ආයතනයක් ස්ථාපනය කිරීම සඳහා නීතිය කෙටුම්පත් කිරීම ඇතුළු සියලු පියවර හඳුනාගැනීම සඳහා මූලික මඟ පෙන්වීමයි. ස්ථාපනය කරනු ලබන ව්‍යුහය හැඳින්වීම සඳහා අදාළ පාර්ශ්වකරුවන්ගේ එකඟතාව මත කෙටුම්පත් කෙරෙන පනතේ නියම කෙරෙන පරිදි ශ්‍රී ලංකා මාධ්‍ය කොමිෂන් සභාව හෝ ජාතික මාධ්‍ය කොමිෂන් සභාව යන්න භාවිතා කළ හැකි ය.

ජාතික ජනබලවේගයේ මැතිවරණ ප්‍රකාශය වන "පොහොසත් රටක් ලස්සන ජීවිතයක්" (2024 අගෝස්තු) හි 01.8 වෙන්ව ඇත්තේ 'නිදහස් ජනමාධ්‍ය කර්මාන්තයක්-සමබර තොරතුරු සමාජයක්' වෙනුවෙනි. ඒ යටතේ ගන්නා ක්‍රියාමාර්ග අතර ප්‍රමුඛ ක්‍රියාමාර්ගයක් වන්නේ මාධ්‍ය නිදහස පිළිගනිමින් දැනට පවත්නා මාධ්‍ය නීති අණපනත් සම්මතීන් ආචාරධර්ම සමාලෝචනය කර ප්‍රශස්ත මාධ්‍ය ප්‍රතිපත්තියක් සඳහා අවශ්‍ය සංශෝධන සිදුකරන බවය. එසේම එහි තවදුරටත් සඳහන් වන්නේ සමස්ත ජනමාධ්‍ය ක්‍රියාවලිය ප්‍රශස්ත ලෙස පවත්වාගෙන යාම සඳහා ස්වාධීන ජනමාධ්‍ය කොමිෂන් සභාවක් පත් කරන බවය.

එසේම රජයට අයත් වාණිජමය නොවන ආයතන පිළිබඳව සමාලෝචනයක් සිදුකර නිර්දේශ සහිත වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කිරීම පිණිස අග්‍රාමාත්‍ය ලේකම්තුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් යුතු කමිටුවක් පත් කිරීමට ගරු ජනාධිපතිතුමන් 2024-12-18 වන දින අමාත්‍ය මණ්ඩල සංදේශයක් ඉරිපත් කළ අතර ඒ සඳහා අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ අනුමැතිය ලැබිණි.

ඒ අනුව පත්කළ රජයට අයත් වාණිජමය නොවන ආයතන පිළිබඳ සමාලෝචනය කිරීමේ නිලධාරී කමිටු වාර්තාවේ (2025 පෙබරවාරි) ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් මණ්ඩලයට අදාළ නිර්දේශය වන්නේ, පුවත්පත් ලියාපදිංචිය සහ අන්තර්ගත නියාමනය ඇතුළු 1973 අංක 05 දරන පනත ප්‍රකාර බලතල සහිතව දැනට ක්‍රියාත්මක ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් මණ්ඩලය වෙනුවට (හෝ පුවත්පත් මණ්ඩලය පදනම වශයෙන් තබා

ගනිමින්) වර්තමාන සන්දර්භය තුළ ක්‍රියාත්මක වන බහුවිධ සන්නිවේදන මාධ්‍ය නියාමනයට හැකියාව සහිත ශ්‍රී ලංකා ජනමාධ්‍ය මණ්ඩලය නමින් නව ආයතනයක් පිහිටුවීමයි.

මෙම කමිටුවේ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා යෝජනා කරමින් 2025-03-17 දින ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමිය විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද අමත්‍ය මණ්ඩල සංදේශයට අමත්‍ය මණ්ඩලයේ අනුමැතිය ලැබිණි.

ඒ අනුව වාණිජමය නොවන ආයතන පිළිබඳ සමාලෝචනය කිරීමේ නිලධාරි කමිටු වාර්තාවේ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ප්‍රගතිය සම්බන්ධයෙන් 2025-09-19 දින අග්‍රාමාත්‍ය කාර්යාලයේ දී පැවති සාකච්ඡාවේ දී උක්ත පසුබිම මත, පුවත්පත් මණ්ඩලයේ සභාපතිතුමන් දැනුම් දී ඇත්තේ ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යතුමන් විසින් සිදු කරන ලද නියමය මත නව ආයතනික ව්‍යුහයක් (කොමිෂන් සභාවක් හෝ වෙනත් සුදුසු) ස්ථාපිත කිරීම සඳහා යෝජනා ලබා ගැනීමට කමිටුවක් පත් කිරීම උදෙසා නාමයෝජනා ලබා ගෙන ඇති බවයි.

ඒ අනුව සෞඛ්‍ය සහ ජනමාධ්‍ය අමාතයංශයේ ලේකම්තුමා විසින් 2025-10-15 දින විද්වත් කමිටුවක් පත් කරන ලදී. අදාළ කමිටුවට පත් කළ සාමාජිකයින්ට පත්වීම් ලිපිය මඟින් දන්වා ඇත්තේ මාස 2ක කාලය තුළ, රජයට අයත් වාණිජමය නොවන ආයතන පිළිබඳ සමාලෝචනය කිරීමේ නිලධාරී කමිටු වාර්තාවේ (2025 පෙබරවාරි) කරුණු අධ්‍යයනය කර ගත යුතු පියවරට අදාළ නිර්දේශ ඇතුළත් වාර්තාවක් ලේකම්, සෞඛ්‍ය සහ ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යාංශය වෙත යොමු කිරීම කමිටුවේ කාර්යයභාරය බවයි.

මේ පිළිබඳව අමාත්‍යාංශ නිලධාරීන්ට උපදෙස් ලබාදීම සඳහා වූ රැස්වීමක් ගරු සෞඛ්‍ය සහ ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යවරයාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් 2025-10-17 දින පවත්වන ලදී.

ශ්‍රී ලංක පුවත්පත් මණ්ඩලය මඟින් මේ වන විට අන්තර්ගත නියාමනය හා ඊට අදාළ ලියාපදිංචි කිරීම් ඇතුළු අනුශංගික කාරණා බල පැවැත්වෙනුයේ පුවත්පත් සහ වාර සඟරා කෙරෙහි පමණක් වීම වර්තමාන සන්දර්භය තුළ සළකා බැලීම සඳහා හේතු වී ඇත. මේ වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ මාධ්‍ය භූ දර්ශනය(Media Landscape) අතිශය පුළුල් හා විස්තීර්ණ වූවක් බවට පත්ව ඇති අතර පුවත්පත් සහ වාර සඟරා හැරුණු කල රේඩියෝ සහ ටෙලිවිෂන්ද, ඉන්ටර්නෙට් පදනම් කරගත් මාධ්‍යයද භාවිතයේ පවතී. එසේම ගෝලීය ප්‍රවණතා අනුව යමින් මෙරට මාධ්‍යයද ක්‍රමිකව විපරිවර්තනයට හා පරිණාමයට ලක්වෙමින් තිබේ.

ක්ෂේත්‍රයේ අභිවර්ධනය උදෙසා ගත යුතු පියවර හඳුනා ගැනීම සහ ඒවා ඉටු කිරීම සඳහා සුදුසු ආයතනයක් ස්ථාපනය

2. ශ්‍රී ලංකාවේ මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ අභිවර්ධනය උදෙසා ගතයුතු පියවර හඳුනා ගැනීම සහ ඒවා ඉටුකිරීම සඳහා සුදුසු ආයතනයක අවශ්‍යතාව

- ශ්‍රී ලංකාවේ ජනමාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රය කර්මාන්තයක් ලෙස පිළිගැනීමට ලක් විය යුතු අතර වඩාත් වෘත්තීය හා ආචාර ධාර්මික, එමෙන්ම සමාජ වගකීමෙන් යුක්ත මාධ්‍යකරණයක් සඳහා පසුබිම සකස් විය යුතුය. පවතින විස්තීරණ ගැටලු ගණනාවකට පිළියම් ලෙස පුළුල් ප්‍රතිසංස්කරණ තුළින් ජනමාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ අභිවර්ධනය උදා කිරීම සඳහා සුදුසු ආයතනයක් ස්ථාපිත විය යුතු වේ.
- මේ වනවිට ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් මණ්ඩල පනතින් ආවරණය වන්නේ පුවත්පත් සහ වාර සඟරා පමණක් වන බැවින් ප්‍රවෘත්ති හා ප්‍රවෘත්තිමය වටිනාකමකින් යුක්ත කාලීන පුවත් මූලික කර ගනිමින් බහුවිධ මාධ්‍යයන්හී පළවන සහ බෙදාහැරෙන අන්තර්ගතය කළමනාකරණය කිරීමේ පොදු ව්‍යුහයක් ස්ථාපිත කිරීමේ අවශ්‍යතාව.
- සියලු මාධ්‍ය ආයතනවල ප්‍රවෘත්ති සහ කාලීන සිදුවීම් පිළිබඳ අන්තර්ගතයන් සමාජ අගතීන්ගෙන් තොරව බෙදාහැරීම කළමනාකරණය කෙරෙන එවැනි පොදු ආයතනයකින් පුවත්පත්, වාර සඟරා, රේඩියෝ, ටෙලිවිෂන් සහ ඉන්ටර්නෙට් පදනම් කරගත් මාධ්‍යවල අන්තර්ගතයන් තුළින් සමාජ අගතියක් සිදු වෙතොත් ඒවා විමසා බැලීමට සහ ඒවා පිළිබඳ පැමිණිලි භාර ගැනීමට, විභාග කිරීමට කටයුතු කිරීමට දැනට ආයතනයක් නොමැත.
- මාධ්‍ය ආයතන පවත්වා ගෙන යාම සඳහා බලපත්‍ර ලබා දීම පිළිබඳ විධිමත්භාවයක් ඇති කිරීමේ අවශ්‍යතාව.
- මාධ්‍යකරණය යනු කර්මාන්තයක් බවට පිළිගැනීම සහ එහි අභිවෘද්ධිය.
- දැනට පවතින පුවත්පත් මණ්ඩලය සහ එහි සංයුතිය තීරණය කෙරෙන අන්දම කෙරෙහි ඇතැම් මාධ්‍ය සංවිධාන සහ පුවත්පත් ප්‍රජාව තුළ පවතින විරෝධය.

3. නව ආයතනයක්/කොමිෂන් සභාවක් පිහිටුවීමේදී පදනම් කර ගත යුතු මූලධර්ම

- මාධ්‍යකරණය කර්මාන්තයක් ලෙස පිළිගැනීම හා එහි සුරක්ෂිතභාවය.
- මාධ්‍ය කර්මාන්තයේ සහ එහි නිරත වන්නන්ගේ වෘත්තීයභාවය ඉහළ නැංවීම.
- පුරවැසියන්ගේ සහ මාධ්‍ය පරිශීලක හෝ නොවන ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් සුරක්ෂිත වීම.
- අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ ව්‍යවස්ථාපිත අයිතිය සහ තොරතුරු දැනගැනීමේ අයිතිය තවදුරටත් ආරක්ෂා කිරීම.
- ආයතනයේ/කොමිෂන් සභාවේ ස්වාධීනත්වය.

- මාධ්‍ය අන්තර්ගතය නියාමනය සඳහා ප්‍රවේශයක් ලබාගන්නේ නම් ආයතනයේ කාර්යභාරය රජය, මාධ්‍ය කර්මාන්තයේ නිරතවන්නන්, මාධ්‍ය සංවිධාන, අනෙකුත් පාර්ශ්වකරුවන් සහ ජනතාවගේ සාමුහික ප්‍රයත්නයක් වීම.
- විධායකය, ව්‍යවස්ථාදායකය, අධිකරණය සුපරීක්ෂණයට ලක් කිරීමට මාධ්‍යයට පවතින අයිතිය හෙවත් හතරවන ආණ්ඩුවේ බලය පිළිබඳ සංකල්පය පිළිගැනීම.

4. <u>පිහිටුවීමට යෝජිත ආයතනයේ ව්‍යුහය</u>

- ශ්‍රී ලංකා ජනමාධ්‍ය මණ්ඩලය ලෙස, රජයට අයත් වාණිජමය නොවන ආයතන පිළිබඳ සමාලෝචනය කිරීමේ නිලධාරී කමිටු වාර්තාවේ සඳහන් වුවද මැතිවරණ ප්‍රකාශනයේ එය කොමිෂන් සභාවක් ලෙස සඳහන් වන බැවින් සහ 'කොමිෂන් සභාව' යන්නෙන් වඩාත් ස්වාධීනත්වයක් පිළිඹිබු වන බැවින් ශ්‍රී <u>ලංකා මාධ්‍ය කොමිෂන් සභාව හෝ ජාතික මාධ්‍ය කොමිෂන් සභාව යනුවෙන් හෝ වෙනත් සුදුසු නමක් බහුතර</u> පාර්ශවකරුවන්ගේ එකඟතාව අනුව නාමකරණය කළ යුතු යැයි යෝජනා කරමු.
- යෝජිත ශ්‍රී ලංකා මාධ්‍ය කොමිෂන් සභාව/ <u>ජාතික මාධ්‍ය කොමිෂන් සභාව</u> යනුවෙන් නීතිමය පුද්ගලභාවයක් සහිත කොමිෂන් සභාවක් විය යුතුය.
- එකී කොමිෂන් සභාවේ සාමාජිකයන් 9 දෙනෙකු සිටිය යුතුය.
- මෙම සාමාජිකයන් ජනමාධ්‍ය බහුවිධතාවය මෙන්ම ශ්‍රී ලංකාවේ වාර්ගික සහ භාෂා විවිධත්වයද නියෝජනය කළ යුතුය
- අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්වරයෙකුගෙන් සහ කාර්ය මණ්ඩලයකින් සමන්විත විය යුතුය.
- කොමිෂන් සභාවට අරමුදලක් තිබිය යුතුය.
- කොමිෂන් සභාවේ සාමාජිකයන්ගේ වැටුප් සහ දීමනා රජයේ ඒකාබද්ධ අරමුදලෙන් ගෙවිය යුතුය.
- නිල බලයෙන් පත්වන රජයේ වෙනත් තනතුරු දරන සාමාජිකයින් සඳහා වන ගෙවීම් දැනට පවතින නෛතික ප්‍රතිපාදන/ මූල්‍ය රෙගුලාසි පදනම් කරගත යුතුය.
- කොමිෂන් සභාවේ ඉල්ලීම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව විසින් සලකා බැලීමෙන් පසු කරන ලද නිර්දේශ මත මුදල් අමාත්‍යවරයා විසින් වැටුප් හා දීමනා තීරණය කළ යුතුය.

5. ආවරණය වන මාධ්‍ය ප්‍රවර්ග

- පුවත්පත් සහ වාර සඟරා (මුද්‍රිත හා ඩිජිටල් ස්වරූපයෙන් යුක්ත)
- රේඩියෝ නාලිකා (ඉන්ටර්නෙට් පදනම් කරගත් රේඩියෝ නාලිකා ඇතුළත් සියලු විකාශන ස්වරූපවල)
- සියලුම ආකාරයේ ටෙලිවිෂන් සේවාවන් (විකාශ තරංග භාවිතා කරන, සැටලයිට්, ඉන්ටර්නෙට් ඔස්සේ සේවා සපයන සහ වෙනත්)
- ශ්‍රී ලංකාව සම්බන්ධයෙන් ප්‍රවෘත්ති හා ප්‍රවෘත්තිමය වටිනාකමක් සහිත කාලීන අන්තර්ගත පළ කරන, බෙදාහරින සියලු ආකාරයේ ඉන්ටර්නෙට් පදනම්ක රගත් මාධ්‍ය

6. කොමිෂන් සභාවේ ස්වාධීනත්වය

- මෙම කොමිෂන් සභාව ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවකි. එහි සාමාජිකයන් පත්කරනු ලබන්නේ මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයට සම්බන්ධ පාර්ශ්වකරුවන්, සිවිල් සංවිධාන, වෘත්තික සංවිධාන, අධ්‍යාපනඥයින්, පුරවැසියන් අතුරින් නාමයෝජනා කැඳවීමෙනි. මෙම නාමයෝජනා අතරින් සුදුසු අයවලුන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව විසින් ජනාධිපතිවරයාට නිර්දේශ කරනු ලබන අතර එම නිර්දේශ මත පදනම්ව ජනාධිපතිවරයා විසින් පත්කිරීම කරනු ලැබේ. නිල බලයෙන් පත්වන රාජ්‍ය නිලධාරීන් දෙදෙනෙකි. එහෙත් කොමිසමේ බහුතරය වන්නේ ඉහත ක්‍රමවේදයට අනුව පත්වන සාමාජිකයන්ය. කොමිසම ශ්‍රී ලංකාවේ පාර්ලිමේන්තුවට වගකියන අතර අධිකරණය හමුවට කැඳවීමට හැකියාව තිබේ.

7. කොමිෂන් සභාව පත් කිරීම හා ධූර කාලය

- රජයේ ප්‍රවෘත්ති අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්වරයා, ශ්‍රී ලංකා විදුලි සංදේශ නියාමන කොමිෂන් සභාවේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්වරයා මෙම කොමිෂන් සභාවේ නිල බලයෙන් සාමාජිකයන් වේ.
- එක් එක් මාධ්‍ය ප්‍රවර්ගය නියෝජනය කරන සාමාජිකයන් මාධ්‍ය සංවිධාන හෝ මාධ්‍ය වෘත්තීය සමිති විසින් නාමයෝජනා කළ හැකිය.
- සෙසු වෘත්තිකයින්ගේ සංවිධානවලටද සුදුසු තැනැත්තන්ගේ නාම යෝජනා ඉදිරිපත් කළ හැකිය.
- මාධ්‍ය නාලිකා හෝ ආයතනවලට (Media outlets) නාමයෝජනා ඉදිරිපත් කළ නොහැකි විය යුතුය.
- නීතිය, රාජ්‍ය පාලනය, අධ්‍යාපනය, ජනමාධ්‍යකරණය වැනි විෂයන් කෙරෙහි විශිෂ්ටත්වයට පත්වූ පුද්ගලයන්ගේ නම් යෝජනා කිරීමට සිවිල් සංවිධානවලට හැකිය.

- එලෙස ඉදිරිපත් වන නාමයෝජනා තුළින් තෝරාගන්නා 7දෙනෙකුගේ නම් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව විසින් ජනාධිපතිවරයාට නිර්දේශ කිරීමෙන් අනතුරුව එම පුද්ගලයන් කොමිෂන් සභාවේ සාමාජිකයන් ලෙස පත්කිරීම ජනාධිපතිවරයා විසින් සිදු කරනු ලැබේ.
- එලෙස පත් කරනු ලබන සාමාජිකයන් අතරින් 4දෙනෙකු ජනමාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ ප්‍රවීණත්වයට පත්වූ බවට පොදු පිළිගැනීමක් ලක් වූ අය අතරින් විය යුතුය.
- ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව නිර්දේශ කරන සාමාජිකයන් 07 දෙනා අතරින් එක් අයකු සභාපති ලෙස ජනාධිපතිවරයා විසින් නම් කරනු ලැබේ.
- මෙම කොමිෂන් සභාවේ ධූර කාලය වසර 5කි.

8. කොමිෂන් සභාවේ කාර්යය භාරය

- මාධ්‍ය ආයතන ලියාපදිංචි කිරීම.
- වාර්ෂිකව ලියාපදිංචිය අලුත් කිරීම.
- බලපත්‍ර ගාස්තු තීරණය කිරීම සහ අය කිරීම.
- බලපත්‍ර කොන්දේසි නියම කිරීම.
- බලපත්‍ර කොන්දේසිවලට අනුව කටයුතු කිරීම පිළිබඳ සුපරීක්ෂණය.
- මාධ්‍ය ආචාරධර්ම මාලාවක් / මාර්ගෝපදේශන හඳුන්වා දීම.
- ආචාරධර්ම පිළිබඳ ප්‍රවර්ධනය කිරීම.
- ආචාරධර්මවලට අනුකූලව කටයුතු කිරීම පිළිබඳව වග බලා ගැනීම
- මාධ්‍යවේදීන්ගේ වෘත්තිකභාවය ප්‍රවර්ධනය කිරීම.
- සියලු පාර්ශ්වකරුවන්ගේ එකඟතාව සහිත නියාමන ක්‍රමවේදයක් පවත්වා ගෙන යෑම සහ ඒ පිළිබඳ සුපරීක්ෂණය.
- මාධ්‍ය අන්තර්ගතය සහ මාධ්‍ය හැසිරීමේ අගතිදායක බව අවම කිරීම.
- අගතිදායක අන්තර්ගත සම්බන්ධයෙන් පැමිණිල්ලක් නොමැතිව හෝ මැදිහත්වීම.
- මාධ්‍යය සතු සමාජ වගකීම ප්‍රවර්ධනය හා එහි ආරක්ෂාව වෙනුවෙන් ක්‍රියා කිරීම.
- මාධ්‍ය අන්තර්ගතයන් නිසා අගතියට පත්වූවන්ගේ පැමිණිලි භාර ගැනීම.
- එම පැමිණිලි විභාග කිරීමේ යාන්ත්‍රණයක් නිර්මාණය කිරීම හා විභාග කිරීම.
- අදාළ පැමිණිලි විභාගයෙන් අනතුරුව හානි පූර්ණය, වන්දි, සමථකරණය සඳහා සුදුසු පියවර ගැනීම.
- කොමිෂන් සභාවේ තීරණ පිළිනොගන්නා අවස්ථාවල අධිකරණ ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම.
- මාධ්‍ය සාක්ෂරතාව ප්‍රවර්ධනය සඳහා පියවර ගැනීම.

- නිවැරදි තොරතුරු ගලායාම ප්‍රවර්ධනය.
- භාෂණයේ සහ ප්‍රකාශනයේ නිදහස, තොරතුරු අයිතිය ආරක්ෂා කිරීමට දායක වීම

9. <u>මාධ්‍ය කොමිෂන් සභා පනත කෙටුම්පත් කමිටුවේ සංයුතිය</u>

- මුද්‍රිත විද්‍යුත් සහ මාර්ගගත මාධ්‍ය කර්මාන්තයේ නියුතු පුද්ගලයන්
- සිංහල දෙමළ ඉංග්‍රීසි භාෂාවන් නියෝජනය කරන මාධ්‍යවේදීන්
- මාධ්‍ය වෘත්තිකයන්ගේ සංවිධාන
- මාධ්‍ය සංවිධාන
- ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ නියෝජිතයන්
- විදුලි සංදේශ නියාමන කොමිෂන් සභාවේ නියෝජිතයන්
- නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවේ නියෝජිතයන්
- නීතිකෙටුම්පත් සම්පාදක දෙපාර්තමේන්තුවේ නියෝජිතයන්
- නීතිය පරිපාලනය පිළිබඳ විශේෂඥතාවක් සහිත පුද්ගලයන්
- ජනමාධ්‍ය පිළිබඳ විශේෂඥයින්
- ජනමාධ්‍ය පිළිබඳ විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථීන්

10. <u>කොමිෂන් සභාව පිහිටුවීමට සඳහා අදාළ පනත සකස් කිරීමේ මූලික පියවර</u>

- දීපව්‍යාප්තව ස්වාධීන සමීක්ෂණයක් සිදුකිරීම (කොමිෂන් සභාවේ කාර්ය හා බලතල පිළිබඳ අදහස් ලබා ගැනීමට, මාධ්‍ය ආචාරධර්ම, නියාමනය පිළිබඳ අදහස් ලබා ගැනීමට)
- මාධ්‍ය වෘත්තීය සහ අදාළ සියලු පාර්ශ්ව සමඟ පුළුල් සාකාච්ඡාවක් පැවැත්වීම.
- විද්වත් අදහස් ලබාගැනීම සඳහා විශ්වවිද්‍යාලයක් මඟින් මෙහෙයවන සමුළුවක් පැවැත්වීම.
- කෙටුම්පත් කිරීමේ කමිටුවට අදාළ සියලු පාර්ශ්වවල නියෝජිතයන් සහභාගී කර ගැනීම.
- කෙටුම්පත අදාළ සියලු පාර්ශ්ව අතර පුළුල් සංවාදයකට ලක් කිරීම

<u>සංකල්ප පත්‍රිකාව සකස් කිරීමේ කමිටුව</u>

- ප්‍රියාන් ආර් විජේබණ්ඩාර මහතා-සභාපති - ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් මණ්ඩලය
- නීතිඥ ජගත් ලියනආරච්චි මහතා - සාමාජික තොරතුරු අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ කොමිෂන් සභාව
- ආචාර්ය මනෝජ් ජිනදාස මහතා - අංශ ප්‍රධානී/ ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය- ජන සන්නිවේදන අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය
- අසෝක ඩයස් මහතා - ජ්‍යෙෂ්ඨ මාධ්‍යවේදී /බාහිර කථිකාචාර්ය
- මන්දනා ස්මයිල් අබේවික්‍රම මහත්මිය- උපදේශක කතෘ The Sunday Morning පුවත්පත/ ජාතික මාධ්‍ය ප්‍රතිපත්ති සම්පාදක කමිටුවේ සාමාජික
- නිරෝෂණ තඹවිට මහතා - පුවත්පත් කොමසාරිස් -ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් මණ්ඩලය
- නීතිඥ නිවන්ති තිලකරත්න මහත්මිය- නීති නිළධාරී-එක්සත් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර සමාගම
- හිල්මි මොහොමඩ් මහතා- රජයේ ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවේ හිටපු නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂ
- ලසන්ත ද සිල්වා මහතා- ප්‍රවීණ මාධ්‍යවේදී/ කැඳවුම්කරු නිදහස් මාධ්‍ය ව්‍යාපාරය
- ප්‍රියන්ත වෙදමුල්ල මහතා- සභාපති -ස්වාධීන රූපවාහිනී සේවය

** මෙම කමිටුවේ සාමාජිකයකු ලෙස කනපතිපිල්ලෙයි කුමනන් මහතා ද , කටයුතු කළ නමුත් කමිටුවේ නිල කාලය අවසන්වීමෙන් පසු තමන්ගෙන් නිසි සහයක් හෝ සම්බන්ධයක් නොතිබුණු බැවින් තමාගේ නම කමිටු සාමාජික ලැයිස්තුවෙන් ඉවත් කරන ලෙස ඉල්ලීමක් කර තිබුණි. එම හේතුවෙන් ඔහුගේ නම ඉවත් කිරීමට යෙදුණි.*

<u>ඇමුණුම්</u>

- ඇමුණුම I

  - ශ්‍රී ලංකාවේ, මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ අභිවර්ධනය උදෙසා ගත යුතු පියවර හඳුනා ගැනීම සහ ඒවා ඉටු කිරීම සඳහා සුදුසු ආයතනයක් ස්ථාපනය කිරීම සඳහා වන නීතියක් සකස් කිරීම පිළිබද ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම
- ඇමුණුම II

  -ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ හා ප්‍රකාශන

ඇමුණුම-I

ශ්‍රී ලංකාවේ, මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ අභිවර්ධනය උදෙසා ගත යුතු පියවර හඳුනා ගැනීම සහ ඒවා ඉටු කිරීම සඳහා සුදුසු ආයතනයක් සකස් කිරීම සඳහා වූ ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම

අංකය	කාර්යය	වගකීම	කාල රාමුව
1	සංකල්ප පත්‍රිකාව ප්‍රසිද්ධ කිරීම.	• ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යාංශය	2026 ජනවාරි 1
2	පනත කෙටුම්පත් කිරීම සඳහා කමිටුවක් පත් කිරීම	• ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යාංශය	2026 ජනවාරි 1
3	මහජන අදහස් ලබාගැනීම සඳහා ජනමාධ්‍ය හරහා දැන්වීම් ප්‍රදර්ශනය	• ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යාංශය	2026 ජනවාරි 15
4	මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ / වෘත්තිකයන්ගේ / මාධ්‍ය සංවිධානවල අදහස් ලබාගැනීම සඳහා කොළඹ සහ ප්‍රාදේශීය මට්ටමින් උපදේශන සැසි පැවැත්වීම	• ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යාංශය • කෙටුම්පත් කමිටුව	2026 ජනවාරි 15 සිට මාර්තු 31 දක්වා
5	මහජන මත විමසුම් සමීක්ෂණයක් පැවැත්වීම	• ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යාංශය • කෙටුම්පත් කමිටුව • විශ්වවිද්‍යාල සමීක්ෂණ කණ්ඩායමක්	2026 පෙබරවාරි 1 සිට මාර්තු 31 දක්වා
6	ජාතික මාධ්‍ය සමුළුවක් පැවැත්වීම	• වගකීම භාරගනු ලබන විශ්ව විද්‍යාලය. • කෙටුම්පත් කමිටුව	2026 පෙබරවාරි 1 සිට මාර්තු 31 දක්වා
7	පනත් කෙටුම්පත සකස් කිරීම	• කෙටුම්පත් කමිටුව	2026 අප්‍රේල් 1 සිට ජූනි 30 දක්වා
8	පනත් කෙටුම්පත මහජන අදහස් ලබාගැනීම සඳහා විවෘත කිරීම	• ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යාංශය • කෙටුම්පත් කමිටුව	2026 ජූනි 30 සිට ජූලි 15 දක්වා

9	මහජන අදහස් අනුව කෙටුම්පත සංවර්ධනය කිරීම	• කෙටුම්පත් කමිටුව	2026 ජූලි 15 සිට ජූලි 31 දක්වා
10	කෙටුම්පත අමාත්‍ය මණ්ඩලය විසින් සම්මත කිරීම	• ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යාංශය • අමාත්‍ය මණ්ඩලය	2026 ජූලි 31 සිට අගෝස්තු 15 දක්වා
11	කෙටුම්පත පාර්ලිමේන්තුව විසින් සම්මත කිරීම	• ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යාංශය • ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුව	2026 අගෝස්තු 15 සිට නොවැම්බර් 15 දක්වා

ඇමුණුම II - ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ හා ප්‍රකාශන

ශ්‍රී ලංකාවේ මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ අභිවර්ධනය සඳහා අවශ්‍ය ක්‍රියාමාර්ග හඳුනාගෙන ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා සුදුසු ආයතනයක් පිහිටුවීමේ අවශ්‍යතාව විමසා බැලීම මෙම සාහිත්‍යය විශ්ලේෂණයේ අරමුණයි. තාක්ෂණයේ දියුණුවත් සමඟ පසුගිය දශක කිහිපය තුළ මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රය ශීඝ්‍රයෙන් වෙනස් වී ඇත. මෙය මාධ්‍යයේ විෂය පථය, මාධ්‍යයේ ක්‍රියාකාරීත්වය සහ එය සමාජ සහ පුද්ගල ජීවිතවලට කරන බලපෑම වෙනස් වී ඇත. ප්‍රකාශනයේ නිදහස සහ මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රය සඳහා ආයතනික යාන්ත්‍රණයක් ස්ථාපිත කිරීම අතර සම්බන්ධය පිළිබඳව මෙම ලිපියේ පළමු කොටසින් අවධානය යොමු කිරීම අරමුණයි. දෙවනුව මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ දියුණුව සඳහා ආයතනික යාන්ත්‍රණයක අවශ්‍යතාව මාධ්‍යයේ ඓතිහාසික විකාශනය අවධාරණය කර ඇත්තේ කෙසේද යන්න සාකච්ඡා කිරීමට බලාපොරොත්තු වේ. ඉන් අනතුරුව, මාධ්‍යවල සමාජ වගකීම් ප්‍රවර්ධනය කිරීමේදී ආයතනික යාන්ත්‍රණයෙන් සිදු විය යුතු දේ සහ ඒවායේ වැදගත්කම මෙම පත්‍රිකාව මඟින් විමසා බලනු ඇත. එපමණක් නොව, එහි ආරම්භය සහ ව්‍යාප්තියත් සමඟ මතු වූ නව අභියෝග සහ ප්‍රවණතාවලට මුහුණ දීම සඳහා ආයතනික යාන්ත්‍රණයක අවශ්‍යතාව පිළිබඳව සාකච්ඡා කරනු ඇත.

එපමණක් නොව, අන්තර්ජාලය පාදක කරගත් නව මාධ්‍යවල ආරම්භය හා ව්‍යාප්තිය සමඟ මතු වූ නව අභියෝගවලට මුහුණ දීම සඳහා ආයතනික යාන්ත්‍රණයක අවශ්‍යතාව පිළිබඳව ද සාකච්ඡා කරනු ඇත. තවද, මෙම පත්‍රිකාව දැනට පවතින ආයතනික යාන්ත්‍රණයන් පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීමේදී, තාක්‍ෂණික දියුණුවේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ සිදුවන වෙනස්කම්වලට විසඳුම් සෙවීමට ඒවා ප්‍රමාණවත්ද යන්න පරීක්ෂා කරනු ඇත. අවසාන වශයෙන්, මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රය සඳහා ආයතනික යාන්ත්‍රණයක් ස්ථාපිත කිරීම සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලාංකීය කතිකාවත පිළිබඳ සාකච්ඡා කරනු ලබන අතර එමඟින් ශ්‍රී ලංකාවේ මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ සංවර්ධනයට අවශ්‍ය ක්‍රියාමාර්ග හඳුනාගෙන ක්‍රියාත්මක කිරීමට සුදුසු ආයතනයක් පිහිටුවීම සඳහා හිදැසක් පවතී ද යන්න හඳුනා ගනු ලැබේ.

භාෂණයේ සහ ප්‍රකාශනයේ නිදහස

භාෂණයේ සහ ප්‍රකාශනයේ නිදහස ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයක මූලික සලකුණක් ලෙස සලකනු ලබන අතර මාධ්‍ය යනු ජනතාව වෙනුවෙන් භාෂණයේ සහ ප්‍රකාශනයේ අයිතිය භාවිතා කරන ප්‍රධාන සමාජ ආයතනයයි. කෙසේ වෙතත්, එම අයිතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී මාධ්‍යයේ හැසිරීම පසුගිය දශක කිහිපය තුළ මාධ්‍ය ව්‍යාප්තියත් සමඟ විවේචනයට ලක් වූ අතර, තාක්‍ෂණික දියුණුවේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ ශීඝ්‍ර වෙනස්වීම් සමඟ එම විවේචන තීව්‍ර මට්ටමකට රැගෙන පැමිණ ඇත.

ගජනායක සහ වික්‍රමනායක විසින් සිදු කරන ලද පර්යේෂණවලට (2023:248) ට අනුව, "ශ්‍රී ලංකාවේ ඇතැම් මාධ්‍ය ආයතන තමන් විසින් අනුගමනය කළ යුතු ව්‍යවස්ථාපිත විධිවිධාන, රීති

සහ රෙගුලාසි, ආචාර ධර්ම සංග්‍රහ සහ ගෝලීය ආචාර ධර්ම ප්‍රඥප්ති නන් අයුරින් නොසලකා හැර ඇති බව පෙනී යයි. සමාජය, උපරිම සමාජ වගකීමකින් යුතුව ක්‍රියා කරනු ඇතැයි අපේක්ෂා කරන නමුත්, පසුගිය කාලය තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ මාධ්‍යවලින් මෙම වගකීම් සහගත හැසිරීම අපට දැක ගැනීමට නොහැකි වීම ඉතාමත් කනගාටුදායක ය.

තාක්‍ෂණයේ මෙම පෙර නොවූ දියුණුව අන්තර්ජාලය පදනම් කරගත් මාධ්‍යවල ක්‍රියාකාරිත්වය සමඟ මාධ්‍ය කර්මාන්තයේ සැලකිය යුතු ගැටලු නිර්මාණය කර ඇති අතර ප්‍රතිපත්ති සම්පාදන ක්‍රියාවලියේදී මාධ්‍යයේ බලපෑම නොසලකා හැරිය නොහැක. රාජපක්ෂ (2000:99) පෙන්වා දෙන පරිදි, "වර්තමාන ලෝකයේ අසභ්‍ය, අපකීර්තිමත් සහ චරිතයට අපහාස වන ප්‍රකාශනවල විශාල වැඩිවීමක් මෑත අතීතයේ බහුලව දක්නට ලැබෙන අතර එය නිරීක්ෂණය කිරීම සුදුසුය."

මාධ්‍යයට එරෙහි එවැනි විවේචන මගින් මාධ්‍ය ප්‍රමිතීන් ඉහළ නැංවීම සඳහා ආයතනික යාන්ත්‍රණයක් ස්ථාපිත කිරීමේ අවශ්‍යතාව සහ වඩාත් වෘත්තීය, සදාචාරාත්මක සහ සමාජ වගකීම් සහිත මාධ්‍ය භාවිතය ප්‍රවර්ධනය කිරීමේ අවශ්‍යතාවත් අවධාරණය කෙරේ. යුසුෆ් ඇතුළු පර්යේෂණ කණ්ඩායම (2025) තර්ක කරන පරිදි, "මාධ්‍ය නියාමනය වඩාත් විවාදාත්මක කරුණක් ලෙස මෙන්ම මාධ්‍ය නිදහසට සහ ස්වාධීනත්වයට සෘජු අභියෝගයක් ලෙස සැලකේ. මාධ්‍ය ප්‍රතිසංස්කරණ සඳහා වන ලේකම් කාර්යාලය (2016:30) ඔවුන්ගේ 'මහජන විශ්වාසය යළි ගොඩනැංවීමේ' කෘතියේ නිර්දේශ කරන්නේ "ප්‍රකාශනයේ හෝ මාධ්‍යයේ නිදහසට බලපාන නීති හෝ ප්‍රතිපත්ති අනුගමනය කිරීමේදී උනන්දුවක් දක්වන පාර්ශ්වකරුවන් සමඟ සාකච්ඡා කිරීමේ පුළුල් ක්‍රියාවලියක් රජය විසින් සිදු කළ යුතු" බවයි. එබැවින් මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රය සඳහා ආයතනික යාන්ත්‍රණයක් ස්ථාපිත කිරීම මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ වෘත්තීය ප්‍රමිතීන් ඉහළ නැංවීමට සහ සදාචාරාත්මක හා වගකිවයුතු මාධ්‍ය ප්‍රවර්ධනය කිරීමට සද්භාවයෙන් යුතුව කළ යුතුය. මෙම ක්‍රියාවලියේදී ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 14(1) (අ) වගන්තිය මගින් දැනටමත් මූලික අයිතිවාසිකමක් ලෙස සහතික කර ඇති භාෂණයේ සහ ප්‍රකාශනයේ නිදහස සීමා කිරීමේ සැඟවුණු අරමුණක් නොතිබිය යුතුය. තවද මෙම තර්ක යෝජනා කරන්නේ භාෂණයේ සහ ප්‍රකාශනයේ නිදහස සහතික කිරීම ශ්‍රී ලංකාවේ මාධ්‍ය සඳහා එවැනි ආයතනික යාන්ත්‍රණයක එක් අරමුණක් විය යුතු බවයි.

<u>ඓතිහාසික පරිණාමය</u>

ජනමාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ පවතින විවිධ ප්‍රශ්න ආමන්ත්‍රණය කරන ආයතනික යාන්ත්‍රණවල ස්වභාවය ජනමාධ්‍යයේ විකාශනයට අනුව වෙනස් වී ඇත. ජනමාධ්‍යයේ විකාශනය සලකා බලන විට පුවත්පත වූ බැවින් පුවත්පතේ ආගමනය ජන මාධ්‍යයේ ආරම්භය ලෙස සැලකේ. Don R. Pember (1996:34), ඔහුගේ 'ජනමාධ්‍ය නීතිය' (Mass Media Law) කෘතියේ පෙන්වා දෙන්නේ, විලියම් කැක්ස්ටන් විසින් 1476 දී වෙස්ට්මිනිස්ටර් හි පළමු බ්‍රිතාන්‍ය මුද්‍රණාලය පිහිටවූ විට, ඔහුගේ මුද්‍රණ කටයුතු සීමා වූයේ ඔහුගේ පරිකල්පනයෙන් සහ හැකියාවෙන් පමණක් බවයි. ඔහුට මුද්‍රණය

කළ හැකි හෝ නොකළ හැකි දේ පාලනය කිරීමය නීති පද්ධතියක් තිබුණේ නැති බැවින් ඔහු සම්පූර්ණයෙන්ම නිදහස් විය. එහෙත් මුද්‍රණාලයේ බලය රජයට අවබෝධ වූ පසු බ්‍රිතාන්‍ය කිරීටය විසින් එංගලන්තයේ මුද්‍රණ යන්ත්‍ර පාලනය කිරීම හා නියාමනය කිරීම ආරම්භ කිරීම නිසා ඔහුට එම නිදහස භුක්ති විඳීමට හැකි වූයේ කෙටි කාලයකට පමණි. ඉංග්‍රීසි රජය විසින් මුද්‍රණ යන්ත්‍ර සීමා කිරීම සඳහා ද්‍රෝහී, අපහාස නීති, බලපත්‍ර නීති සහ බදු පැනවීම් භාවිතා කරන ලදී.

Fredrick Siebert, Theodore Peterson සහ Wilbur Schramm විසින් ඔවුන්ගේ 1956 නිබන්ධනයේ හඳුන්වා දුන් පුවත්පත් න්‍යායන් හතර, එහි ඓතිහාසික පරිණාමයට අදාළව මාධ්‍ය පාලනයේ සහ නියාමනයේ ස්වභාවය විදහා දක්වයි. ඔවුන්ගේ කෘතියේ, පුවත්පත් න්‍යායන් හතර, ඔවුන් මෙම න්‍යායන් ලෙස හඳුනා ගත්හ: (i) ඒකාධිපති න්‍යාය, (ii) ලිබ්‍රටේරියන් න්‍යාය, (iii) සෝවියට් කොමියුනිස්ට් න්‍යාය සහ (iv) සමාජ වගකීම් න්‍යාය.

අධිකාරීවාදය යටතේ, මාධ්‍යයට අදාළ බොහෝ නීති මගින් මාධ්‍ය නිදහස සහතික කරනවාට වඩා සීමා කර ඇත. Siebert ඇතුළු කණ්ඩායම (1956:9) පෙන්වා දෙන්නේ "එංගලන්තයේ ටියුඩර්වරු, ප්‍රංශයේ බෝර්බන්වරු, ස්පාඤ්ඤයේ හැප්ස්බර්ග්වරු, ඇත්ත වශයෙන්ම බටහිර යුරෝපයේ සියල්ලෝම, තම මාධ්‍ය පාලන ක්‍රමයේ න්‍යායික පදනම ලෙස අධිකාරීවාදයේ මූලික මූලධර්ම යොදා ගත්හ". ඔවුන් අධිකාරීවාදය නිර්වචනය කරන්නේ "මුද්‍රණාලය, ආයතනයක් ලෙස, වෙනත් ආයතනයක්, රජයක් හරහා සංවිධිත සමාජයක් විසින් එහි ක්‍රියාකාරකම් සහ ක්‍රියාකාරිත්වය පාලනය කරන න්‍යායක්" ලෙසයි (Siebert et al., 1956:9).

අත්තනෝමතික පාලනය යටතේ මාධ්‍ය නිදහස පාලනය කළද, මාධ්‍ය නිදහසේ වැදගත්කම අවධාරණය කරමින් දහසයවන සියවස තාර්කික චින්තනය සහ විද්‍යාත්මක සොයාගැනීම් තුළින් ලිබරල්වාදයට මඟ පෑදුවේය. "මෙම කාලයේ ලිබරල්වාදයේ තත්ත්වය වූයේ පුද්ගලයාගේ වැදගත්කම මත අවධාරණය කිරීම, ඔහුගේ තර්ක කිරීමේ බලය මත රඳා පැවතීම සහ ආගමික නිදහස, කථනය සහ මාධ්‍ය නිදහස එහි කොටසක් බවට පත් වූ ස්වභාවික අයිතීන් පිළිබඳ සංකල්පයයි" (Siebert et al., 1956:43-44). දාර්ශනිකයෙකු සහ රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකයෙකු වන තෝමස් ජෙෆර්සන් අවධාරණය කළේ පුවත්පත් යනු තොරතුරු සහ මඟ පෙන්වීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය මූලාශ්‍රයක් බවයි; එබැවින්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තුළ එහි ක්‍රියාකාරිත්වය නිසි ලෙස ඉටු කිරීම සඳහා, පුවත්පත් රාජ්‍ය පාලනයෙන් නිදහස් විය යුතුය (Siebert et al., 1956:47).

බ්ලැක් සහ බ්‍රයන් (1995) පෙන්වා දෙන පරිදි, අධිකාරීවාදී න්‍යාය පුවත්පත් පාලනය කිරීමේ අවශ්‍යතාව හඳුනා ගන්නා අතරම එය රජයෙන් පිටත ආයතනයක් ලෙස පිළිගනී. ඊට වෙනස්ව, කොමියුනිස්ට් න්‍යාය පුවත්පත් රාජ්‍යයේ කොටසක් ලෙස සලකයි. ඒ අනුව මාධ්‍ය ජාතික ප්‍රතිපත්තිය හෝ පක්ෂ රේඛාව පිළිබිඹු කරමින් රාජ්‍යයේ අරමුණු වෙනුවෙන් ක්‍රියා කළ යුතුය.

ධනේශ්වර ක්‍රමයේ වර්ධනය ජන මාධ්‍යයේ විෂය පථය තවදුරටත් පුළුල් කළ අතර සමාජයට සහ පුද්ගල ජීවිතවලට සැලකිය යුතු ලෙස බලපෑවේය. මෙම සන්දර්භය තුළ, ජනමාධ්‍යය වඩ වඩාත් විවේචනයට ලක් වූ අතර, වගකිවයුතු මාධ්‍යයක අවශ්‍යතාව අවධාරණය කරන ලදී.

මාධ්‍යයේ සමාජ වගකීම

මාධ්‍යයේ සමාජ වගකීම ප්‍රවර්ධනය කිරීමේ අරමුණින් රජයට මාධ්‍ය නියාමනය සඳහා මැදිහත් විය හැකිය. McQuail (2010:158) ට අනුව, "ප්‍රකාශනයේ නිදහසට ඇති අයිතිය ස්වයං අභිලාෂයෙන් ඔබ්බට ගිය පුළුල් සමාජීය බැඳීම් සමඟ බැඳී ඇත. යම් සමාජ අරමුණක් ඇතුළත් නිදහස පිළිබඳ 'ධනාත්මක' සංකල්පයක් අපේක්ෂා කෙරේ. වගකිවයුතු මාධ්‍ය ස්වයං-නියාමනය මඟින් ඉහළ ප්‍රමිතීන් පවත්වාගෙන යන නමුත් රජයේ මැදිහත්වීම සමාජයේ යාන්ත්‍රණයෙන් බැහැර නොවේ. එවැනි පසුබිමක් තුළ මාධ්‍ය සඳහා සුදුසු ආයතනික යාන්ත්‍රණයක් ස්ථාපිත කිරීම මාධ්‍ය නිදහස සහ ස්වාධීනත්වය පාලනය කිරීමට ගන්නා උත්සාහයක් ලෙස පටු ලෙස විවේචනය කළ නොහැක.

තවද, සමාජ වගකීම් න්‍යායේ මූලධර්ම විමසා බැලීමේදී මාධ්‍ය සඳහා ආයතනික යාන්ත්‍රණයක් පිහිටුවීමේ අවශ්‍යතාව පැහැදිලිව හඳුනාගත හැකිය, මන්ද මෙම මූලධර්ම මඟින් මාධ්‍ය අත්‍යවශ්‍ය මහජන විශ්වාසයක් බවත්, සමහර තත්ත්වයන් යටතේ, මාධ්‍ය ස්වයං-නියාමනය කර එකඟ වූ ආචාරධර්ම අනුගමනය කළ යුතු වුවද, මහජන යහපත ආරක්ෂා කිරීමට රජය මැදිහත් විය යුතු බවත් ය. McQuail (2010:147) විසින් සමාජ වගකීම් න්‍යායේ මූලධර්ම පහත පරිදි හඳුනාගෙන ඇත:

- මාධ්‍යය සහ සමාජය එකට බැඳී ඇති අතර මාධ්‍ය අයිතිය මහජන විශ්වාසයකි.
- ප්‍රවෘත්ති මාධ්‍ය සත්‍යවාදී, නිවැරදි, සාධාරණ, වෛෂයික සහ අදාළ විය යුතුය.
- මාධ්‍ය නිදහස් විය යුතුය, නමුත් ස්වයං පාලනයක් තිබිය යුතුය.
- මාධ්‍ය විසින් එකඟ වූ ආචාර ධර්ම සහ වෘත්තීය හැසිරීම් රටාවන් අනුගමනය කළ යුතුය.
- සමහර තත්ත්වයන් යටතේ, මහජන යහපත සුරැකීමට රජයට මැදිහත් වීමට සිදු විය හැකිය.

රාජ්‍යයේ යුතුකමක් ලෙස පුද්ගලයන්ගේ කීර්තිනාමය ආරක්ෂා කිරීම අවධාරණය කරන Siebert ඇතුළු පිරිස (1956:54), පහත දැක්වෙන අයුරින් ජන මාධ්‍ය සීමා කිරීමේ අවශ්‍යතාව හඳුනාගෙන ඇත: "සියලු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍යයන් පුද්ගලයන්ගේ කීර්ති නාමය ආරක්ෂා කිරීම රජයේ යුතුකම හඳුනා ගන්නා අතර ඇතැම් රාජ්‍යයන් මෙම රාජකාරිය අනෙක් අයට වඩා දැඩි ලෙස ඉටු කරයි.

මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ මේ ඓතිහාසික විකාශනය විමසා බැලීම වර්තමානයේ මුහුණ දෙන ගැටලුවලට විසඳුම් සෙවීම සඳහා මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රය සඳහා ආයතනික යාන්ත්‍රණයක් ස්ථාපිත කිරීමේ අවශ්‍යතාව හඳුනා ගැනීමේදී වැදගත් වේ. මාධ්‍ය පාලනය අත්තනෝමතික ස්වරූපයකින් ආරම්භ වූ නමුත් දැන් එය සමාජ වගකීම් මූලධර්ම මත පදනම් වූ නියාමන මට්ටමට පැමිණ ඇත. නිරපේක්ෂ නිදහස යහපත් මාධ්‍ය සංස්කෘතියක් පවත්වා ගැනීමට උපකාර කළ නොහැකි බව ඉතිහාසය පැහැදිලිව පෙන්නුම් කරයි, එබැවින් රජයන් සහ ජාත්‍යන්තර සංවිධාන භාෂණයේ සහ ප්‍රකාශනයේ නිදහස පිළිබඳ සීමාවන් පිළිගෙන ඇත. වික්‍රමරත්න තම සාහිත්‍ය විශ්ලේෂණයේදී (2007:602) පෙන්වා දෙන්නේ "භාෂණයේ නිදහස යනු වගකීමකින් තොරව කතා කිරීමේ පරම නිදහස නොවේ"

යන්නයි. ඒ අනුව භාෂණයේ සහ ප්‍රකාශනයේ නිදහස ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී මාධ්‍යයේ සමාජ වගකීම අවධාරණය කර ඇති අතර කාලීන ගැටලු විසඳීමට මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයට සුදුසු ආයතනික යාන්ත්‍රණයක් ඇති කිරීම මාධ්‍යයේ සමාජ වගකීම, මාධ්‍යවේදීන් අතර වෘත්තීයභාවය සහ මාධ්‍ය ආචාර ධර්ම ප්‍රවර්ධනය කරනු ඇත.

නව මාධ්‍ය සහ එහි බලපෑම්

අන්තර්ජාලය පදනම් කරගත් මාධ්‍යවල ආරම්භය මාධ්‍ය විෂය පථය තවදුරටත් පුළුල් කර ඇති අතර එය සමාජයේ සෑම අංශයකටම සහ පුද්ගල ජීවිතයට බලපෑම් කර ඇත. McQuail (2010:116) පැහැදිලි කරන පරිදි, "මහජන සන්නිවේදනය සඳහා සමාජ-තාක්ෂණික හැකියාවන්ගේ සමස්ත වර්ණාවලියම විහිදුවන නව මාධ්‍ය වර්ගවල පැමිණීම අපි හඳුනා ගත්තෙමු." නව මාධ්‍ය ඉතා විවිධාකාර වන අතර නිර්වචනය කිරීමට පහසු නැති අතර අපි විශේෂයෙන් උනන්දු වන්නේ එම නව මාධ්‍ය සහ යෙදුම්, විවිධ හේතු මත, ඍජුව ජන සන්නිවේදන හෝ ඍජු ප්‍රතිවිරෝධතා ක්ෂේත්‍රයට ඇතුළු වේ.

- නව මාධ්‍යවල ලක්‍ෂණ සහ බලපෑම් මුද්‍රිත හා විකාශනය වැනි සම්ප්‍රදායික මාධ්‍යවලට වඩා සැලකිය යුතු ලෙස වෙනස් වේ. McQuail (2010:120) පහත පරිදි නව මාධ්‍යවල බලපෑම් පෙන්වා දෙයි:
- මාධ්‍යයේ සියලුම අංශවල ඩිජිටල්කරණය සහ විවිධ එකතු කිරීම්
- අන්තර් ක්‍රියාකාරීත්වය සහ ජාල සම්බන්ධතාව වැඩි වීම
- යැවීමේ සහ ලැබීමේ සංචලනය සහ ස්ථානගත කිරීම
- ප්‍රකාශනය සහ ප්‍රේක්ෂක භූමිකාවන් අනුවර්තනය කිරීම
- මාධ්‍ය "දොරටු" වල විවිධ නව ස්වරූප
- "මාධ්‍ය ආයතනය" ඛණ්ඩනය කිරීම

අන්තර්ජාලය පදනම් කරගත් නව මාධ්‍යවල මෙම බලපෑම් සැලකිල්ලට ගනිමින් ආයතනික යාන්ත්‍රණයක් ස්ථාපිත කිරීම සෑම ජාතියකටම අභියෝගයක් වී තිබේ. විකල්ප ප්‍රතිපත්ති කේන්ද්‍රය (Centre for Policy Alternatives) ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රකාශනයේ නිදහස සහ අන්තර්ජාලය (2010) කෘතියේ සඳහන් කරන පරිදි, “ලොව පුරා රජයන් අන්තර්ජාලය නියාමනය කිරීමේ අභියෝගයට ප්‍රතිචාර දක්වන්නේ කෙසේද යන්න පිළිබඳව පොරබදමින් සිටී.” තව දුරටත්, McQuail (2010:118) තර්ක කරන්නේ "ඩිජිටල්කරණය සහ අභිසාරී මාධ්‍ය (Convergence) තවත් බොහෝ විප්ලවීය ප්‍රතිවිපාක ඇති කළ හැකි බව අප සලකා බැලිය යුතු බවයි."

ශ්‍රී ලාංකේය කතිකාවත

ආයතනික යාන්ත්‍රණයක් පිහිටුවීමේ අවශ්‍යතාව ශ්‍රී ලංකාවේ සංසද සහ ආයතන කිහිපයකම සාකච්ඡා කර ඇති අතර, එවැනි යාන්ත්‍රණයක් ස්ථාපිත කිරීමට ගත් උත්සාහයන් විවේචන හේතුවෙන් අසාර්ථක විය. මාධ්‍ය නිදහසට සහ ප්‍රකාශනයේ නිදහසට බලපාන නීති ප්‍රතිසංස්කරණය පිළිබඳ උපදෙස් දීමේ කමිටු වාර්තාවේ (R. K. W. ගුණසේකර වාර්තාව, 1996):

> "පුවත්පත් මණ්ඩල නීතිය ඉවත් කර ඒ වෙනුවට මාධ්‍ය මණ්ඩල පනතක් ගෙන ඒම සඳහා කාලයක් තිස්සේ විවිධ ආයතන වලට පැවරී තිබුණි. සත්‍ය වශයෙන්ම 1990 දී ප්‍රේමදාස ජනාධිපතිවරයා කැඳවූ සර්ව පාර්ශ්වික සමුළුවට පෙර මෙම ප්‍රශ්නය ප්‍රචාරණය (කැන්වසින්) කළ අතර, මාධ්‍ය කොමිෂන් සභා පනත් කෙටුම්පතක් ද එම වසර අවසානයේ සාකච්ඡා කෙරුණද, එම කෙටුම්පතට විරෝධය පළ වූයේ නැත. මාධ්‍යවේදීන් සහ සමහර මානව හිමිකම් සංවිධානවල කෙටුම්පත පිළිබඳ දැඩි විවේචන හේතුවෙන්."

1973 අංක 5 දරන පුවත්පත් මණ්ඩල පනත යටතේ පිහිටුවන ලද ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් මණ්ඩලය ශ්‍රී ලංකාවේ පවතින පුවත්පත් නියාමන යාන්ත්‍රණයයි. කෙසේ වෙතත්, එය පුවත්පත් සම්බන්ධ කාරණාවලට සීමා වී ඇති අතර විකාශනය හෝ අන්තර්ජාලය පදනම් කරගත් නව මාධ්‍ය ආවරණය නොකරයි. සමකාලීන තාක්ෂණික දියුණුවෙන් මතුවන මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ වෙනස්කම්වලට විසඳුම් සෙවීම සඳහා නව ආයතනික යාන්ත්‍රණයක් පිහිටුවීමේ අවශ්‍යතාව මෙම පරතරය යෝජනා කරයි.

දෙවනුව, පුවත්පත් මණ්ඩල පනත සම්බන්ධයෙන් සැලකිය යුතු විවේචනයක් එල්ල වී ඇති අතර, R. K. W. ගුණසේකර වාර්තාව (1996) පවා පනත ඇතැම් වගන්ති අවලංගු කිරීමට නිර්දේශ කර ඇත. වාර්තාවේ 16.12 ඡේදයේ සඳහන් වන්නේ "1973 පුවත්පත් මණ්ඩල පනතේ 16 වැනි වගන්තිය, පුවත්පත්වලට කැබිනට් රැස්වීම්, තීරණ හෝ කැබිනට් ලේඛන සහ වෙනත් ඇතැම් කරුණු ප්‍රකාශ කිරීම තහනම් කිරීම අත්තනෝමතික සහ සීමාකාරී වන අතර එය සාධාරණීකරණය කළ නොහැකි ය.

තවද, මාධ්‍ය නිදහසට සහ ප්‍රකාශනයේ නිදහසට බලපාන නීති ප්‍රතිසංස්කරණය පිළිබඳ උපදෙස් දීමේ කමිටුව (1996) මාධ්‍ය සභාවක් පිහිටුවීමට නිර්දේශ කළේය. කමිටුව යෝජිත මාධ්‍ය සභාව පිළිබඳව සවිස්තරාත්මකව සාකච්ඡා කළ අතර, 15.3 ඡේදයේ, එහි සංයුතිය මෙසේ සඳහන් කර ඇත: "අපගේ කමිටුව නිර්දේශ කරන මාධ්‍ය සභාව, එහි සංයුතිය තුළ, ඔප්පු කළ හැකි නිපුණතාවයෙන් සහ අවංකභාවයෙන් සහ තම සම වයසේ මිතුරන්ගේ විශ්වාසය භුක්ති විඳින බහුතර මාධ්‍යවේදීන්ගෙන් සමන්විත වේ. ස්වාධීන ආයතනයක් හෝ ආයතන විසින් නම් කරන ලදී.

කමිටු නිර්දේශවලට අනුව, මාධ්‍ය සභාවේ අරමුණු 15.7 ඡේදයේ පහත පරිදි දක්වා ඇත.

15.7 මාධ්‍ය සභාවේ අරමුණුවලට ඇතුළත් විය යුත්තේ:

(අ) සමාජ සන්නිවේදනයේ ජන මාධ්‍යවල නිදහස සහ වගකීම ප්‍රවර්ධනය කිරීම;

(ආ) මහජන අවශ්‍යතා පිළිබඳ කාරණා සම්බන්ධයෙන් නිදහසේ, සත්‍යවාදී සහ වගකීමෙන් දැනුම් දීමට පුරවැසියාට ඇති අයිතිය සහතික කිරීම;

(ඇ) සන්නිවේදන ආචාර ධර්මවල උසස් ප්‍රමිතීන් පවත්වා ගැනීම සහතික කිරීම;

(ඈ) මහජන අවශ්‍යතා සහ වැදගත්කම පිළිබඳ තොරතුරු සැපයීම සීමා කිරීමට ඉඩ ඇති වර්ධනයන් සහ සාන්ද්‍රණයට හෝ ඒකාධිකාරයට නැඹුරු විය හැකි විවිධ මාධ්‍යවල වර්ධනයන් සමාලෝචනය යටතේ තබා ගැනීම සහ සුදුසු ප්‍රතිකර්ම ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම.

පුවත්පත් මණ්ඩල පනතේ ඇති අපහාසාත්මක විධිවිධාන පිළිගත නොහැකි බව පෙන්වා දුන් කමිටුව, අපහාස කිරීමේ ගැටලු අධිකරණයට යොමු කරන ලෙස නිර්දේශ කළේය. 15.9 ඡේදයේ මෙසේ සඳහන් වේ: "පුවත්පත් මණ්ඩල පනතට අපහාස කිරීම සම්බන්ධ විධිවිධාන සභාවට අධික බලය පැවරීම සහ මාධ්‍ය සභා පනතේ රඳවා නොගත යුතුය. අපහාස කිරීම හෝ යම් අපහාසයක් අධිකරණයට යොමු කළ යුතුය."

විකාශන මාධ්‍යවලට බලපත්‍ර ලබාදීම සම්බන්ධයෙන් ද කමිටුව නිර්දේශ ඉදිරිපත් කළේය. 14.58(අ) ඡේදයේ දැක්වෙන්නේ “කැනේඩියානු විකාශන පනත අනුව විකාශන ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කරන වෙනම අධිකාරියක් තිබිය යුතුය. ප්‍රජා ගුවන් විදුලියට බලපත්‍ර ලබා දීම සහ දැනට ශ්‍රී ලංකා ටෙලිකොම් විසින් සිදු කරනු ලබන තාක්ෂණික අංශ ඇතුළුව පුද්ගලික විකාශන සඳහා බලපත්‍ර ලබා දීම සඳහාද එම අධිකාරියම වගකිව යුතුය. එවැනි බලපත්‍ර ලබාදීම අසාධාරණ සහ වෙනස් කොට සැලකීමක් නොවන අතර ප්‍රකාශිත නිර්ණායකවලට අනුකූලව විය යුතුය.”

මෙම නිර්දේශ ඉදිරිපත් කරන විට පැවතියේ මුද්‍රිත හා විකාශන මාධ්‍ය පමණක් වන අතර එම යුගයේ අවශ්‍යතා පිළිබඳව කමිටුව පැහැදිලිව අවධානය යොමු කළේය. කෙසේ වෙතත්, වර්තමානයේ, අන්තර්ජාලය පදනම් කරගත් නව මාධ්‍යවල ක්‍රියාකාරිත්වය සමකාලීන මාධ්‍ය සඳහා ආයතනික යාන්ත්‍රණයක් ස්ථාපිත කිරීමේදී ආමන්ත්‍රණය කළ යුතු නව අභියෝග නිර්මාණය කර ඇත.

මාධ්‍ය නිදහස සහ සමාජ වගකීම පිළිබඳ කොළඹ ප්‍රකාශය (2008) ද මාධ්‍ය නියාමනයට අදාළ නිර්දේශ ඉදිරිපත් කර ඇත. ප්‍රකාශනයේ 2.3 ඡේදයේ සඳහන් වන්නේ “ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් පැමිණිලි කොමිෂන් සභාව මගින් දැනට ක්‍රියාත්මක වන ස්වයං නියාමන මුලපිරීම් සැලකිල්ලට ගෙන 1973 පුවත්පත් මණ්ඩල පනත අවලංගු කළ යුතු” බවයි.

ස්වාධීන විකාශන අධිකාරියක් පිහිටුවීමට කොළඹ ප්‍රකාශනය ඉදිරිපත් කළ නිර්දේශ සලකා බලන විට, 10.1 ඡේදයේ සඳහන් වන්නේ “විකාශන ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම අධීක්ෂණය කිරීම සඳහා ඕනෑම ආකාරයක රාජ්‍ය හෝ රාජ්‍ය නොවන පීඩනයකින් තොර ස්වාධීන වන ස්වාධීන විකාශන අධිකාරියක් තිබිය යුතු අතර තාක්ෂණික අංශ ඇතුළුව ප්‍රජා ගුවන්විදුලිය, රාජ්‍ය සහ පෞද්ගලික විකාශන සඳහා බලපත්‍ර ලබා දීමේ වගකීම ඇතුළත් විය යුතුය. මෙම මණ්ඩලයේ සාමාජිකයින්

තෝරා ගැනීමේ ක්‍රියාවලිය කිසිදු දේශපාලන කණ්ඩායමක ආධිපත්‍යයට යටත් නොවන බව සහතික වන ආකාරයේ විකල්ප දෘෂ්ටි කෝණයකින් සාධාරණත්වය සමතුලිතව පවත්වා ගත යුතුය.

කොළඹ ප්‍රකාශනය (2008) ද අන්තර්ජාල මාධ්‍යවල වැදගත්කම හඳුනාගෙන ඇත. 10.4 ඡේදයේ මෙසේ සඳහන් වේ: "විශේෂයෙන් අපි රජයෙන් ඉල්ලා සිටිනු ලබන්නේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සඳහා අන්තර්ජාලය වැදගත් අවකාශයක් ලෙස හඳුනාගෙන, අන්තර්ජාලය ආශ්‍රිත භාෂණයේ නිදහස, අවකාශය වැඩි දියුණු කරන සහ සාධාරණ හේතු නොමැතිව වෙබ් අඩවි තහනම් කිරීම, අවහිර කිරීම හෝ වාරණය කිරීම යන සියලු ප්‍රතිපත්තිවලින් වැළකී සිටීම වැනි දේ අත්‍යවශ්‍ය බවයි. මෙම ප්‍රකාශයෙන් බලාපොරොත්තු වන වරප්‍රසාද සහ ආරක්ෂාව පුවත්පත් වෙබ් සංස්කරණ සඳහා ද අවශ්‍ය වේ.

විකල්ප ප්‍රතිපත්ති කේන්ද්‍රය (2010) යෝජනා කරන්නේ "ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රකාශනයේ නිදහස වඩාත් තහවුරු කිරීම සඳහා සැලකිය යුතු ලෙස නීති ප්‍රතිසංස්කරණය අවශ්‍ය වන බවයි. පළමුව වෙනත් ආකාරවලින් නිර්දේශ කර ඇති පරිදි, රජයට දැනට පවතින බොහෝ අන්තර්ගත සීමා කිරීමේ නීති ප්‍රතිසංස්කරණය කර අවලංගු කළ හැකිය. සමාජීය හා දේශපාලනික වශයෙන් අදාළ අන්තර්ගතයන් අවලංගු කළ යුතුය.

වැලිකල (2015) නිරීක්ෂණය කරන පරිදි, "ස්වාධීන මාධ්‍ය කොමිෂන් සභාවක් යනු 17 වැනි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ලෙස අවසානයේ සම්මත කරන ලද මූලික යෝජනාවල කොටසකි. එවැනි මාධ්‍ය කොමිෂන් සභාවක අවශ්‍යතාව තවත් වැඩි වී ඇති අතර, දහ හත්වන සංශෝධනය නැවත බලාත්මක කරන බවට පොරොන්දු වීමත් සමඟ එවැනිම ස්වාධීන මාධ්‍ය රාමුවක් දින 100 ව්‍යවස්ථාව යටතේද සහතික කළේය. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 41B වගන්තියේ ලැයිස්තුගත කර ඇති ස්වාධීන ආයතන, ව්‍යවස්ථා සභාවේ නිර්දේශය මත පත් කළ යුතු අතර, අන්තර් ක්‍රියාකාරී මාධ්‍යවේදීන්, අදාළ ක්ෂේත්‍රවල විද්වතුන්, හිමිකරුවන් සහ 'නව මාධ්‍ය' වෘත්තිකයන් නියෝජනය කළ යුතුය. කොමිෂන් සභාව, පිහිටුවන ලද පසු, රාජ්‍ය සේවා මාධ්‍ය ආයතනවල සමස්ත අධීක්ෂණය ඇති අතර, නව සහ සම්ප්‍රදායික මාධ්‍ය වෙළඳපළෙ නියාමනය කිරීම සහ නව තාක්ෂණයන් හරහා ද ඇතුළුව එහි සියලු ආකාරවලින් අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ නිදහස ප්‍රවර්ධනය කිරීම ඇතුළු අනෙකුත් බලතල සහ කාර්යයන් ද ඇතුළත් විය හැකිය.

මාධ්‍ය ප්‍රතිසංස්කරණ සඳහා වූ විකාශන අංශයේ ප්‍රශ්න සාකච්ඡා කරමින් (2016:32) නිගමනය කරන්නේ, "ඉහත සඳහන් තත්ත්වය පිරික්සමින් 19 වැනි සංශෝධන අනුව ව්‍යවස්ථාපිත ස්වාධීන මාධ්‍ය කොමිසමක් හෝ අවම ස්වාධීන විකාශන කොමිෂන් සභාවක අවශ්‍යතාව ඉස්මතු කරන බවයි". තවද, මාධ්‍ය ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ ලේකම් කාර්යාලය (2016:33) නිර්දේශ කරන්නේ "විකාශනය පිළිබඳ පුළුල් නීති සම්මත කළ යුතු අතර, ශ්‍රී ලංකාවේ ජනතාවට වගකියන ජාත්‍යන්තර ප්‍රමිතීන්ට අනුකූලව විකාශනය සඳහා බලපත්‍ර ලබා දීම සහ වෙනත් ආකාරයකින් නියාමනය කිරීම සඳහා ස්වාධීන ආයතනයක් ස්ථාපිත කිරීමද වැදගත්" බවයි.

මාධ්‍ය ප්‍රතිසංස්කරණ සඳහා වන ලේකම් කාර්යාලය (2016:151) ස්වාධීන ආයතනයක් සඳහා තවදුරටත් නිර්දේශ ඉදිරිපත් කර ඇත, “විකාශන මාධ්‍ය නවීන ව්‍යවස්ථාදායක රාමුවක් මඟින් නියාමනය කළ යුතු අතර එය මහජන අවශ්‍යතා නියෝජනය කරන, දේශපාලන හා වාණිජමය අවශ්‍යතාවලින් ස්වාධීන වන ස්වාධීන ආයතනයක් මඟින්ම ක්‍රියාත්මක කළ යුතුය. සියලුම විකාශකයින් සඳහා වන අපක්ෂපාතී නීති පැවතිය යුතුය. කෙසේ වෙතත්, විකාශකයින් මෙම සංග්‍රහය සැකසීමට සක්‍රියව සහභාගී විය යුතු අතර, වාරණ හෝ මැදිහත්වීම් මඟින් මාධ්‍යයේ කර්තෘ මණ්ඩල ස්වාධීනත්වයට බාධා නොකළ යුතුය.

එපමණක් නොව, මාධ්‍ය ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ ලේකම් කාර්යාලය (2016:149) නිර්දේශ කරන්නේ, “1973 අංක 5 දරන ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් මණ්ඩල පනත අහෝසි කළ යුතු අතර ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් මණ්ඩලය ලෙස හඳුන්වන රාජ්‍ය යාන්ත්‍රණය අහෝසි කළ යුතු” බවයි. ඔවුන් ස්වයං නියාමනය ප්‍රවර්ධනය කරන අතර ඔවුන්ගේ නිර්දේශය වන්නේ "මාධ්‍ය කර්මාන්තය ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් පැමිණිලි කොමිෂන් සභාව (PCCSL) ශක්තිමත් කළ යුතු අතර විකාශන සහ සම්පූර්ණයෙන්ම වෙබ් පාදක ප්‍රවෘත්ති මාධ්‍ය ආයතන ආවරණය කිරීම සඳහා එහි විෂය පථය පුළුල් කිරීම ගවේෂණය කළ යුතුය. ඉදිරියට යා යුතු ආකාරය තීරණය කිරීම සඳහා අදාළ සියලුම පාර්ශ්වකරුවන් සමඟ ජාතික උපදේශනයක් පැවැත්විය යුතුය” යන්නයි.

2016 ලෝක මාධ්‍ය නිදහස් දිනය සැමරීමේ දී නිදහස් මාධ්‍ය ව්‍යාපාරය ස්වාධීන මාධ්‍ය කොමිසමක් යටතේ මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ අවශ්‍ය ක්‍රියාකාරකම් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ සහ අවශ්‍ය ව්‍යුහයන් ස්ථාපිත කිරීමේ වැදගත්කම අවධාරණය කළේය. ජාත්‍යන්තර ජනමාධ්‍යවේදීන්ගේ සම්මේලනය (IFJ) - දකුණු ආසියානු මාධ්‍ය මධ්‍යස්ථානය (2016) පහත පරිදි වාර්තා කළේය.

“ශ්‍රී ලංකාවේ මාධ්‍ය සඳහා අපේක්ෂා කරන ඕනෑම වෙනසක් ස්වාධීන මාධ්‍ය කොමිසමක් යටතේ සිදුවිය යුතුය.

2016 මැයි 4 වන දින ලෝක මාධ්‍ය නිදහස දිනය සමරමින් නිදහස් මාධ්‍ය ව්‍යාපාරය (FMM) ස්වාධීන මාධ්‍ය කොමිසමක් යටතේ මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයට අවශ්‍ය ක්‍රියාකාරකම් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ සහ අවශ්‍ය ව්‍යුහයන් ස්ථාපිත කිරීමේ වැදගත්කම අවධාරණය කරමින් සිය පළමු මහජන සංවාදය පැවැත්වීය.

ශ්‍රී ලංකාවේ මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ සිදුවන ඕනෑම ක්‍රියාවක් හෝ වෙනසක් ස්වාධීන මාධ්‍ය කොමිසමක් හරහා තීරණය කර ක්‍රියාත්මක කළ යුතු බව FMM විශ්වාස කරයි.

ස්වාධීන මාධ්‍ය නියාමන කොමිෂන් සභාවක අවශ්‍යතාව අවධාරණය කළ නිදහස් මාධ්‍ය ආයතනය, වෘත්තියේ උන්නතිය සඳහා එවැනි කොමිෂන් සභාවක් පිහිටුවීමට අවශ්‍ය පියවර ගන්නා ලෙස රජයෙන් ඉල්ලා සිටියේය.

ආයතන සහ ව්‍යුහයන් පිහිටුවීම, පවතින යාන්ත්‍රණ ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීම, නීති ප්‍රතිසංස්කරණ වැනි නිදහස් හා වගකීම් සහිත මාධ්‍යයක් ශ්‍රී ලංකාව තුළ ස්ථාපිත කිරීමට අවශ්‍ය යාන්ත්‍රණයන් ස්වාධීන

මාධ්‍ය කොමිෂන් සභාවක් හරහා තීරණය කර ක්‍රියාත්මක කළ යුතු අතර මාධ්‍ය නිදහස් දිනය නිමිත්තෙන් නාරාහේන්පිට ජානකී හෝටලයේ පැවැති විශේෂ උත්සවයකදී මේ බව ප්‍රවීණයන් අතර කතාබහට ලක්විය.

එසේම, FMETU Sri Lanka (2021), එහි වෙබ් අඩවිය හරහා, මාධ්‍ය සේවක වෘත්තීය සමිති සම්මේලනය (FMETU) මාධ්‍ය අමාත්‍යවරයා වෙත ලිඛිතව ස්වාධීන මාධ්‍ය නියාමන යාන්ත්‍රණයක් සඳහා යෝජනා ඉදිරිපත් කළ බව වාර්තා කළේය. FMETU ප්‍රකාශ කළේ "මාධ්‍ය සේවක වෘත්තීය සමිති සම්මේලනය (FMETU) ශ්‍රී ලංකාවේ මාධ්‍ය නියාමනය කිරීමටත්, මාධ්‍ය සංස්කෘතියේ අභිවෘද්ධිය සඳහා වත්මන් සන්දර්භය තුළ සමාජ මාධ්‍ය හැසිරීම් සහ ක්‍රියාකාරීත්වය පාලනය කිරීමටත් ස්වාධීන ආයතනයක අවශ්‍යතාව වෙනුවෙන් පෙනී සිටින බවයි."

FMETU වැඩිදුරටත් ප්‍රකාශ කළේ “පසුගිය රජයන් විසින් පුද්ගලික සහ දේශපාලන සබඳතා මත පොදු දේපළක් වන රූපවාහිනී සහ ගුවන්විදුලි සංඛ්‍යාත නිකුත් කිරීම පෞද්ගලික සහ දේශපාලන සබඳතා මත සිදු කර ඇති බව පැහැදිලිව දැකගත හැකිය. එබැවින් එම රූපවාහිනී සහ ගුවන්විදුලි නාලිකා හැසිරීමට වගකිව යුතු ආයතනයක් නොමැත. දේපල සහ ඔවුන්ගේම දේශපාලන සහ පුද්ගලික මාධ්‍ය න්‍යාය පත්‍ර ක්‍රියාත්මක කරන්න.”

මාධ්‍ය අන්තර්ගතය සහ බලපත්‍ර ලබා දීම සම්බන්ධ ගැටලු විසඳීම සඳහා මාධ්‍ය අංශය සඳහා ආයතනික යාන්ත්‍රණයක් පිහිටුවීමේ අවශ්‍යතාවය ඉහත අදහස් සහ නිර්දේශ මඟින් පැහැදිලිව පෙන්නුම් කරයි. වර්තමානයේ මුහුණ දෙන ගැටලු විසඳීම සඳහා මාධ්‍ය සඳහා නියාමන යාන්ත්‍රණයක අවශ්‍යතාව මාධ්‍ය අංශයන් විසින්ම යෝජනා කර ඇත. තවද, එවැනි යාන්ත්‍රණයක ස්වාධීනත්වයේ වැදගත්කම අවධාරණය කර ඇත්තේ එය භාෂණයේ සහ ප්‍රකාශනයේ නිදහස සමඟ සෘජුව සම්බන්ධ වන බැවිනි. මෙම සොයාගැනීම් මඟින් ශ්‍රී ලංකාවේ මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ සංවර්ධනය සඳහා ආයතනික යාන්ත්‍රණයක් ස්ථාපිත කිරීමේ පරතරය පෙන්නුම් කරයි. එබැවින් වගකිවයුතු මාධ්‍ය ප්‍රවර්ධනය, මාධ්‍යවේදීන් අතර වෘත්තීය ප්‍රමිතීන් ඉහළ නැංවීම, භාෂණයේ සහ ප්‍රකාශනයේ නිදහස තහවුරු කිරීම යන අරමුණු ඇතිව ප්‍රතිපත්ති සම්පාදන ක්‍රියාවලියේදී මෙම පරතරය පියවා ගැනීම සඳහා ප්‍රමුඛත්වය දිය යුතුය.

නිගමනය

මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රය සඳහා ආයතනික යාන්ත්‍රණයක් ඇති කිරීම සහ භාෂණයේ සහ ප්‍රකාශනයේ නිදහස එකිනෙකට සම්බන්ධ කාරණා වේ. එවැනි යාන්ත්‍රණයක් ස්ථාපිත කිරීමේ කතිකාවෙන් එවැනි යාන්ත්‍රණයක ස්වාධීනත්වයේ වැදගත්කම අවධාරණය කර ඇති අතර එය වගකීම් සහිත මාධ්‍ය ප්‍රවර්ධනය කිරීමේ සහ මාධ්‍යවේදීන් අතර වෘත්තීයභාවය ඉහළ නැංවීමේ අරමුණින් යුත් අව්‍යාජ උත්සාහයක් පැවතිය යුතුය. මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රය සඳහා වූ ආයතනික යාන්ත්‍රණයේ ස්වභාවය මාධ්‍යයේ ඓතිහාසික පරිණාමයත් සමඟ වෙනස් වී, අධිකාරීවාදය, ලිබරේටියානුවාදය සහ කොමියුනිස්ට්වාදය හරහා ගමන් කර අවසානයේ සමාජ වගකීම යන සංකල්පය කරා ළඟා විය.

නිරපේක්ෂ මාධ්‍ය නිදහස යහපත් මාධ්‍ය සංස්කෘතියකට පහසුකම් සපයන්නේ නැති බව සෑම ජාතියක්ම පිළිගෙන ඇති අතර, එබැවින් මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රය සඳහා ශක්තිමත් ආයතනික යාන්ත්‍රණයක් අවශ්‍ය වේ. අන්තර්ජාලය පදනම් කරගත් නව මාධ්‍යවල ආරම්භය සහ ව්‍යාප්තිය මාධ්‍ය නියාමනයේ විෂය පථය පුළුල් කර ඇති අතර නව අභියෝගවලට මුහුණ දීම සඳහා සුදුසු ආයතනික යාන්ත්‍රණයක හදිසි අවශ්‍යතාව අවධාරණය කර ඇත. තවද, මාධ්‍ය අන්තර්ගතය සහ බලපත්‍ර ලබා දීම සම්බන්ධයෙන් පවතින ආයතනික යාන්ත්‍රණයේ ප්‍රමාණවත් නොවීම පිළිබඳව ශ්‍රී ලංකාව තුළ කතිකාව නිරන්තරයෙන් සාකච්ඡා කර ඇති අතර, එබැවින් සියලු ආකාරයේ මාධ්‍යවල ගැටලු විසඳීමට හැකි පොදු ආයතනික යාන්ත්‍රණයක් පිහිටුවීමේ අවශ්‍යතාවය අවධාරණය කර ඇත. ඒ අනුව, ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනයේදී නිසි සැලකිල්ලක් දැක්විය යුතු ස්වාධීන ආයතනික යාන්ත්‍රණයක් ස්ථාපිත කිරීම ප්‍රමුඛතාවයක් බව නිගමනය කළ හැකිය.

යොමු කිරීම්

- Black, J. and Bryant, J. (1995) Introduction to Mass Communication Fourth Edition, Dubuque, W M.Sc. Brown Communication Inc.Centre for Policy Alternatives (August 2010) Freedom of Expression and the Internet in SriLanka,https://cpalanka.org/wp-content/uploads/2011/11/FOE-REPORT-NOV-2011-FINAL-CPA.pdf Accessed 8.12.2025

- Colombo Declaration of Media responsibility (October 2008) https://ict4peace.wordpress.com Accessed 14.12.2025

- FMETU Sri Lanka (2021) Proposals for an independent media regulatory mechanism to establish public service journalism tradition, https://fmetu.org/?p=9491, Accessed 10.12.2025

- Gajanayaka, Vasantha and Wickramanayake, Kaushalya (2023) The need for a society responsible media: A case study of Sri Lanka, Galle Law Journal, 2023 Vol. 07, Galle Law Association, Galle

- International Federation of Journalists (IFJ) – South Asia Media Hub (2016) Any intended changes to Sri Lankan media must happen under independent Media Commission https://samsn.ifj.org/any-intended-changes-to-sri-lankan-media-must-happen-under-independent-media-commission/ Accessed 8.12.2025

- McQuail, D. (2010) McQuails's Mass Communication Theory – 6th edition (PDF Version), London, Sage Publications Ltd, Pember, R. Don (1996) Mass Media Law, Dubuque USA, Times Mirror Higher Education Group. Inc

- Rajapaksha, Wijeyadasa (2000) Media Freedom and Responsibility, Nugegoda, Published by the Author

- Report of the Committee to Advise on the Reform of Laws Affecting Media Freedom and Freedom of Expression – R.K.W. Gunasekera Report (1996), Colombo, Sri Lanka

- Secretariat for Media Reforms (2016) Rebuilding Public Trust: An Assessment of the Media Industry and Profession in Sri Lanka, Colombo, Secretariat for Media Reforms, Sri Lanka and International Media Support
- Siebert F., Peterson T. and Schramm W. (1956) Four Theories of the Press, The Board of Trustees of the University of Illinois

  https://www.worldradiohistory.com/BOOKSHELF-ARH/Commentary/Four-Theories-of-the-Press-Siebert-et-al-1956.pdf Accessed on 8.12.2025
- Yusuf, I.B, Usman, M. and Muazu, Y (2025) Media Regulations in the Digital Era: The Changing Trends and Challenges, TSU Journal of Communication and Media Studies, Vol.5, Issue.1, May-June2025, https://www.researchgate.net/publication/394014613_Media_Regulations_in_the_DigitalEra_The_Changing_Trends_and_Challenges Accessed 15.12.2025
- Welikala, A (2015) Searching the Freedom of Expression in the new Sri Lanka: Essential Institutional Reforms, https://groundviews.org/2015/01/17/securing-the-freedom-of-expression-in-the-new-sri-lanka-essential-institutional-reforms/ Accessed 11.12.2025
- Wickramaratne, Jayampathy (2007) Third Edition, Fundamental Rights in Sri Lanka, Pannipitiya, Stamford Lake (pvt) Ltd.

(කමිටු සාමාජිකා-නීතිඥ නිවන්ති තිලකරත්න විසිනි

<u>සටහන්</u>

Contents

1. Introduction……………………………………………………………………………..…01

2. The need for a suitable Institution to identify and implement measures for the development of the media sector in Sri Lanka…………………………………………….03

3. Principles to be considered in establishing the new Institution/Commission…….……..03

4. Structure of the proposed Institution/Commission…………………………………..…04

5. Categories of media covered………………………………………………………….....05

6. Independence of the Institution/Commission……………………………….……….…..…05

7. Appointment of the Commission and tenure…………………………………………....05

8. Functions of the Institution/Commission……………………………………………….06

9. Composition of the committee to draft the proposed Media Commission Act……….....07

10. Key steps in drafting the legislation to establish the Institution/Commission………..…07

11. Committee that prepared the Concept Paper……………………………………..……..08

12. Annexure I - Action Plan………………………………………………..……………10

13. Annexure II - Literature Review……………………………………………..……….11

<u>Concept Paper</u>

<u>Establishment of a suitable Institution to identify and implement measures required for the development of the media sector in Sri Lanka</u>

<u>1. Introduction</u>

The objective of presenting this concept paper is to provide initial guidance to identify all necessary steps including the drafting of legislation required for the establishment of a suitable institution to identify and implement measures required for the development of the media sector in Sri Lanka. **<u>Subject to the consensus of relevant stakeholders, the structure to be established may be designated as the *Sri Lanka Media Commission* or the *National Media Commission*, as prescribed in the Act to be drafted</u>**.

Section 01.8 of the National People's Power (NPP) election manifesto - *A Thriving Nation – A Beautiful Life* (August 2024) - is dedicated to the establishment of a free media industry and a society that is nourished by balanced information. Among the key measures proposed therein is the recognition of media freedom and the review of existing media laws, regulations, standards, and codes of ethics, with necessary amendments to formulate an optimal media policy. It is further stated that an Independent Media Commission will be appointed to ensure the effective functioning of the overall media process.

Further, on 18.12.2024, His Excellency the President presented a Cabinet Memorandum proposing the appointment of a committee under the chairmanship of the Secretary to the Prime Minister to review state institutions that have recorded low commercial viability and to submit a report with recommendations. Cabinet approval was granted for this proposal.

Accordingly, the recommendation relating to the Sri Lanka Press Council contained in the Report of the Official Committee to Review of Non-Commercial Governmental Institutions (February 2025) is to establish a new institution named the *Sri Lanka Media Council*, vested with powers under LawNo. 05 of 1973 (including newspaper registration and content regulation), either in place of the existing Sri Lanka Press Council or using it as a foundation,

with the capacity to regulate the diverse communication media operating in the contemporary context.

Cabinet approval was also granted to the Cabinet Memorandum presented on 17.03.2025 by the Hon. Prime Minister proposing the implementation of the said committee recommendations.

Based on this background, at a discussion held at the Prime Minister's Office on 19.09.2025 regarding the progress of implementing the recommendations of the Official Committee, the Chairman of the Sri Lanka Press Council informed that, pursuant to directions issued by the Hon. Minister of Mass Media, nominations had been called to appoint a committee to obtain proposals for establishing a new institutional structure (a commission or other suitable body).

Accordingly, on 15.10.2025, the Secretary to the Ministry of Health and Mass Media appointed a panel of experts. Through letters of appointment, the members were informed that their mandate was to study the recommendations of the Official Committee Report (February 2025) and submit a report with recommendations on the steps to be taken to the Secretary of the Ministry within two months.

A meeting to provide guidance to ministry officials on this matter was held on 17.10.2025 under the chairmanship of the Hon. Minister of Health and Mass Media.

At present, the regulatory powers of the Sri Lanka Press Council relating to content regulation and registration are limited only to newspapers and periodicals. This has become a matter requiring consideration in the current context. The media landscape in Sri Lanka has expanded significantly and now includes radio, television, and internet-based media in addition to newspapers and periodicals. In line with fast-evolving global trends, the local media sector is also undergoing gradual transformation and evolution.

Establishment of a suitable institution to identify the measures required for the development of the media sector and to implement those measures

2. The need for a suitable Institution to identify and implement measures for the development of the media sector in Sri Lanka

- The media sector in Sri Lanka should be recognized as an industry, and an enabling environment should be created for more professional, ethical, and socially responsible media practices. To address numerous existing issues and to promote the development of the media sector through broad reforms, it is necessary to establish a suitable institution.
- At present, as the Sri Lanka Press Council Law covers only newspapers and periodicals, there is a need to establish a common institutional framework to manage content published and disseminated across multiple media platforms based on news and newsworthy current affairs.
- There is currently no institution empowered to examine, receive and inquire into complaints relating to social prejudice arising from content disseminated through newspapers, periodicals, radio, television, and internet-based media.
- There is also a need to introduce a formal and systematic framework for issuing licences to operate media institutions.
- The recognition of media as an industry and the promotion of its growth is essential.
- Further, certain media organizations and the newspaper community have expressed opposition regarding the existing Sri Lanka Press Council and the manner in which its composition is determined.

3. Principles to be considered in establishing the new Institution/Commission

- Recognition of media as an industry and ensuring its protection.
- Enhancing professionalism within the media industry and among media practitioners.
- Protecting the rights of citizens and media users as well as non-users.
- Further safeguarding the constitutional right to freedom of expression and the right to information.
- Ensuring the independence of the institution/commission.

- If media content regulation is undertaken, ensuring that the role of the institution is a collective effort involving the State, media industry participants, media organizations, other stakeholders, and the public.
- Recognizing the media's right to scrutinize the Executive, Legislature, and Judiciary, commonly referred to as the concept of the "Fourth Estate."

4. Structure of the proposed Institution/Commission

- Although the Official Committee Report refers to the institution as the *Sri Lanka Media Council*, the election manifesto refers to it as a commission. As the term "commission" better reflects independence, it is proposed that, subject to stakeholder consensus, the institution be named the *Sri Lanka Media Commission*, the *National Media Commission*, or any other suitable name.
- The proposed Sri Lanka Media Commission/National Media Commission shall be a body that holds power to initiate legal action.
- The Commission shall consist of nine (9) members.
- The composition shall reflect the diversity in the country's media as well as Sri Lankan ethnic and linguistic diversity.
- The Commission shall be supported by a Director General and a staff.
- The Commission shall have its own fund.
- Salaries and allowances of Commission members shall be paid from the Consolidated Fund.
- Payments to members who hold other public offices by virtue of their positions shall be governed by existing legal provisions and financial regulations.
- Upon consideration of a request made by the Commission, salaries and allowances shall be determined by the Minister of Finance based on recommendations of the Constitutional Council.

5. Categories of media covered

- Newspapers and periodicals (print and digital formats)
- Radio channels (including all broadcasting formats, including internet-based radio)
- All forms of television services (terrestrial, satellite, internet-based, and others)
- All forms of internet-based media that publish and disseminate news and newsworthy content relating to Sri Lanka

6. Independence of the Institution/Commission

- The proposed Commission shall be an independent commission. Its members shall be appointed from among nominees proposed by stakeholders in the media sector, civil society organizations, professional bodies, academics, and citizens. From among these nominations, suitable candidates shall be recommended to the President by the Constitutional Council, and appointments shall be made by the President based on such recommendations. Two members shall be public officers appointed ex officio. However, the majority of the Commission shall consist of members appointed through the above nomination process. The Commission shall be accountable to Parliament and subject to judicial review.

7. Appointment of the Commission and tenure

- The Director General of Government Information and the Director General of the Telecommunications Regulatory Commission of Sri Lanka shall serve as ex officio members.
- Members representing each media category may be nominated by media organizations or professional media associations.
- Professional organizations in other fields may also submit nominations of suitable persons.
- Media outlets or institutions shall not be permitted to submit nominations.
- Civil society organizations may nominate individuals with recognized excellence in fields such as law, public administration, education, and media.

- From among the nominations received, the Constitutional Council shall recommend seven (7) names to the President, and such persons shall be appointed as members of the Commission by the President.
- Of the members so appointed, at least four (4) shall be persons who enjoy general recognition as having expertise in the media sector.
- From among the seven members recommended by the Constitutional Council, the President shall appoint one member as Chairperson.
- The term of office of the Commission shall be five (5) years.

8. <u>Functions of the Institution/Commission</u>

- Registration of media institutions
- Annual renewal of registration
- Determination and collection of license fees
- Prescribing license conditions
- Monitoring compliance with license conditions
- Introduction of a media code of ethics/guidelines
- Promotion of ethical standards
- Ensuring compliance with ethical standards
- Promotion of professionalism among journalists
- Maintaining and supervising a regulatory framework agreed upon by all stakeholders
- Minimizing bias in media content and conduct
- Intervention in cases of biased content, even in the absence of a complaint
- Promoting and safeguarding the social responsibility of the media
- Receiving complaints from persons affected by media content
- Establishing and operating mechanisms for inquiry into such complaints
- Taking appropriate measures including compensation, damages, and mediation following inquiries

- Initiating legal action where Commission decisions are not complied with
- Promoting media literacy
- Promoting the flow of accurate information
- Contributing to the protection of freedom of speech, expression, and the right to information

9. Composition of the committee to draft the proposed Media Commission Act

- Persons engaged in the print, electronic, and online media industries
- Journalists representing Sinhala, Tamil, and English languages
- Media professional organizations
- Media organizations
- Representatives of the Ministry of Mass Media
- Representatives of the Telecommunications Regulatory Commission
- Representatives of the Attorney General's Department
- Representatives of the Legal Draftsman's Department
- Experts in law and administration
- Media experts
- University academics specializing in media studies

10. Key steps in drafting the legislation to establish the Institution/Commission

- Conducting a nationwide independent survey to obtain views on the functions and powers of the Commission, media ethics, and regulation
- Holding extensive consultations with media professionals and all stakeholders
- Conducting a conference facilitated by a university to obtain expert opinions
- Ensuring representation of all stakeholders in the drafting committee
- Subjecting the draft legislation to broad public discussion

Committee that prepared the Concept Paper

- Mr. Priyan R. Wijebandara – Chairman, Sri Lanka Press Council
- Mr. Jagath Liyanarachchi (Attorney-at-Law) – Member, Right to Information Commission
- Dr. Manoj Jinadasa – Head/Senior Lecturer, Department of Mass Communication Studies, University of Kelaniya
- Mr. Asoka Dias – Senior Journalist/Visiting Lecturer
- Ms. Mandana Ismail Abeywickrema – Consultant Editor, *The Sunday Morning*/Member, National Media Policy Drafting Committee
- Mr. Niroshana Thambawita – Press Commissioner, Sri Lanka Press Council
- Mrs Nivanthi Thilakarathne (Attorney-at-Law) – Legal Officer, The Associated Newspapers of Ceylon Limited.
- Mr. Hilmi Mohamed – Former Deputy Director, Department of Government Information
- Mr. Lasantha De Silva – Senior Journalist/Convener, Free Media Movement
- Mr. Priyantha Wedamulla – Chairman, Independent Television Networks

** Although Mr. Kanapathipillai Kumanan served as a member of this committee, after the completion of the official period of the committee he did not have any proper involvement or association. Therefore, he sent a request to have his name removed from the list of committee members. Accordingly, his name was removed.*

Annexures

- **Annex I**
  Action Plan for Drafting Legislation to Establish a **s**uitable Institution to identify and implement measures required for the development of the media sector in Sri Lanka

- **Annex II**
  Literature Review

Annexure - I

Action Plan for the Establishment of a Suitable Institution to Identify and Implement Measures Required for the Development of the Media Sector in Sri Lanka

No.	Task	Responsible Authority	Timeline
1	Publication of the Concept Paper	• Ministry of Mass Media	1 January 2026
2	Appointment of a Committee for Drafting the Act	• Ministry of Mass Media	1 January 2026
3	Publishing Announcements through Media to Obtain Public Comments	• Ministry of Mass Media	15 January 2026
4	Conducting Advisory Sessions at National and Regional Levels to Obtain Views from the Media Sector/Professionals/Media Organizations	• Ministry of Mass Media • Drafting Committee	From 15 January 2026 to 31 March 2026
5	Conducting a Public Opinion Survey	• Ministry of Mass Media • Drafting Committee • University Research Team	From 1 February 2026 to 31 March 2026
6	Conducting a National Media Conference	• Responsible University • Drafting Committee	From 1 February 2026 to 31 March 2026
7	Drafting of the Act	• Drafting Committee	From 1 April 2026 to 30 June 2026
8	Opening the Draft Act for Public Comments	• Ministry of Mass Media • Drafting Committee	From 30 June 2026 to 15 July 2026
9	Revising the Draft Act Based on Public Comments	• Drafting Committee	From 15 July 2026 to 31 July 2026
10	Approval of the Draft Act by the Cabinet of Ministers	• Ministry of Mass Media • Cabinet of Ministers	From 31 July 2026 to 15 August 2026
11	Approval of the Draft Act by Parliament	• Ministry of Mass Media • Parliament of Sri Lanka	From 15 August 2026 to 15 September 2026

Annexure II - Literature review

The purpose of this paper is to examine the need of establishing a suitable institution to identify and implement measures required for the development of the media sector in Sri Lanka. The sphere of media has rapidly changed within the past few decades with the advancement of technology. This has changed the scope of the media, the functions of media, and its impact on society and individual lives. The first part of this paper will focus on the relationship between the freedom of expression and establishing an institutional mechanism for the media sector. Secondly it has been discussed how the historical evolution of media has emphasized the need for an institutional mechanism for the development of the media sector. Thereafter, the paper will examine the importance of institutional mechanisms in promoting social responsibility of media. Moreover, it will discuss the need for an institutional mechanism to face new challenges that emerged with the origin and expansion of internet-based new media. Furthermore, the paper will discuss the existing institutional mechanisms and examine whether they are adequate to address changes in the media landscape resulting from technological advancement. Finally, Sri Lankan discourse in relation to establishing an institutional mechanism for media sector will be discussed and thereby it will be identified whether there is a lacuna in establishing a suitable institution to identify and implement measures required for the development of the media sector in Sri Lanka

Freedom of speech and expression

Freedom of speech and expression is considered a cornerstone of a democratic society, and the media is the major social institution that exercises the right to freedom of speech and expression on behalf of the people. However, the behavior of the media in exercising that right has been criticized for the past few decades with the expansion of media, and that criticism has reached a crucial level with the rapid changes in the media landscape as a result of technological advancement.

According to Gajanayaka and Wickramanayake (2023:248), "it is apparent that certain Sri Lankan media institutions have repeatedly ignored the statutory provisions, rules and regulations, Codes of Ethics and Global Charter of Ethics which they are bound to follow, while abusing their freedom of expression in an egocentric manner. Though the media, being a main pillar of a democratic society, is expected to act with utmost social responsibility, it is

pathetic that we have not been able to witness this responsible conduct from Sri Lankan media in the recent past."

This unprecedented advancement of technology has created significant issues in the media industry with the functioning of internet-based media, and no State can ignore the impact of media in the process of policy making. As Rajapakshe (2000:99) points out, "it is advisable to observe the vast increase of publications during the recent past which are obscene, scandalous, and defamatory of character in the present world."

Such criticism against media emphasizes the need of establishing an institutional mechanism to enhance the standards of media and to promote more professional, ethical and socially responsible media practice. As Yusuf and others (2025) argue, "media regulation remains one of the most debated issues, often regarded as a direct challenge to media freedom and independence." Secretariat for Media Reforms (2016:30) in their work 'Rebuilding Public Trust' recommends that "the government should undertake a broad process of consultation with interested stakeholders when adopting legislation or policies which affect freedom of expression or of the media". Therefore, establishing an institutional mechanism for the media sector should be done in good faith to enhance the professional standards of the media sector and promote ethical and responsible media. In this process, there should not be any hidden purpose of restricting freedom of speech and expression, which has already been guaranteed as a fundamental right by Article 14(1) (a) of the Constitution of Sri Lanka. Furthermore these arguments suggest that ensuring the freedom of speech and expression should be one of the objectives of such institutional mechanisms for media in Sri Lanka.

Historical evolution

The nature of institutional mechanisms that address issues of the media sector has changed in accordance with the evolution of mass media. The advent of the newspaper is considered the origin of mass media, as newspapers were able to reach thousands of people. Don R. Pember (1996:34), in his work *Mass Media Law*, points out that when William Caxton set up the first British printing press in Westminster in 1476, his printing pursuits were restricted only by his imagination and ability. There were no laws governing what he could or could not print; he was completely free. However, he was able to enjoy that freedom only for a short period of time, as the British Crown began to control and regulate printing presses in England after the

government realized the power of the press. The English government used seditious libel laws, licensing laws, and taxation to restrict printers.

The four theories of the press introduced by Fredrick Siebert, Theodore Peterson, and Wilbur Schramm in their 1956 treatise illustrate the nature of media control and regulation in relation to its historical evolution. In their work, *Four Theories of the Press*, they identified these theories as: (i) the authoritarian theory, (ii) the libertarian theory, (iii) the Soviet communist theory, and (iv) the social responsibility theory.

Under authoritarianism, most laws relating to the press restricted freedom of the press rather than ensuring it. Siebert et al. (1956:9) point out that "the Tudors in England, the Bourbons in France, the Hapsburgs in Spain, in fact practically all of Western Europe, utilized the basic principles of authoritarianism as the theoretical foundation for their system of press control." They define authoritarianism as "a theory under which the press, as an institution, is controlled in its functions and operation by organized society through another institution, government" (Siebert et al., 1956:9).

Although, under the authoritarian regime, freedom of the press was controlled, the sixteenth century paved the way for liberalism through rational thinking and scientific discoveries, emphasizing the importance of freedom of the press. "The important contributions of liberalism in this area were the insistence on the importance of the individual, the reliance on his powers of reasoning, and the concept of natural rights, of which freedom of religion, speech, and press became a part" (Siebert et al., 1956:43–44). Thomas Jefferson, a philosopher and statesman, emphasized that the press is an essential source of information and guidance; therefore, in order to properly perform its function in a democracy, the press should be free from control by the State (Siebert et al., 1956:47).

As Black and Brian (1995) point out, the authoritarian theory recognizes the need to control the press, while still acknowledging it as an entity outside the government. In contrast, the communist theory considers the press as part of the State. Accordingly, the media should reflect national policy or the party line and act towards the aims of the State.

The development of the capitalist system further expanded the scope of mass media and significantly influenced society and individual lives. In this context, mass media was increasingly criticized, and the need for responsible media was emphasized.

Social responsibility of media

With the purpose of promoting the social responsibility of the media, the government can intervene in the regulation of media. According to McQuail (2010:158), "the right to freedom of publication is accompanied by obligations to the wider society that go beyond self-interest. A 'positive' notion of freedom, involving some social purpose, is envisaged. Responsible media will maintain high standards by self-regulation, but government intervention is not excluded. Mechanisms of accountability to society and the public will be in place." In such a context, establishing a suitable institutional mechanism for the media cannot be narrowly criticized as an attempt to control the freedom and independence of the media.

Furthermore, when examining the principles of the social responsibility theory, the need to establish an institutional mechanism for media can be clearly identified, since these principles illustrate that media ownership is a public trust and that, under some circumstances, the government may need to intervene to safeguard the public interest, although the media should be self-regulated and follow agreed codes of ethics. McQuail (2010:147) has identified the principles of the social responsibility theory as follows:

- The media have obligations to society, and media ownership is a public trust.
- News media should be truthful, accurate, fair, objective, and relevant.
- The media should be free, but self-regulated.
- The media should follow agreed codes of ethics and professional conduct.
- Under some circumstances, the government may need to intervene to safeguard the public interest.

Siebert and others (1956:54), emphasizing the protection of the reputations of individuals as a duty of the State, have recognized the need to restrict mass media in the following words: "all democratic governments recognize the duty of the State to protect the reputations of individuals. Some states perform this duty more assiduously than others, but all recognize the need to restrict the mass media from injuring members of society by defamation."

Examining this historical evolution of the media sector is important in identifying the need to establish an institutional mechanism for the media sector to address the issues faced at present. Media control began in an authoritarian form, but it has now reached the level of regulation based on the principles of social responsibility. History also clearly demonstrates that absolute freedom cannot help maintain a healthy media culture, which is why

governments and international organizations have accepted limitations on freedom of speech and expression. Wickramaratne (2007:602) points out that “freedom of speech does not mean absolute freedom to speak without responsibility.” Accordingly, the social responsibility of the media has been emphasized in the exercise of freedom of speech and expression, and establishing a suitable institutional mechanism for the media sector to address current issues will promote social responsibility of media, professionalism among media personnel and media ethics.

New media and its impacts

The origin of internet-based media has further expanded the scope of media, and it has influenced every aspect of society and individual lives. McQuail (2010:116) explains that “we recognized the arrival of new types of media that extend the entire spectrum of socio-technological possibilities for public communication. … New media are very diverse and not easy to define, but we are particularly interested in those new media and applications that, on various grounds, enter the sphere of mass communication or directly or indirectly have consequences for the ‘traditional mass media’.”

The characteristics and impacts of new media are significantly different from those of traditional media such as print and broadcasting. McQuail (2010:120) points out the effects of new media as follows:

- Digitalization and convergence of all aspects of media
- Increased interactivity and network connectivity
- Mobility and dislocation of sending and receiving
- Adaptation of publication and audience roles
- Appearance of diverse new forms of media “gateways”
- Fragmentation and blurring of the “media institution”

Establishing an institutional mechanism considering these effects of internet-based new media has become a challenge for every nation. As the Centre for Policy Alternatives notes in its work *Freedom of Expression and the Internet in Sri Lanka* (2010), “… all over the world, governments are grappling with how to respond to the challenge of regulating the internet.”

Furthermore, McQuail (2010:118) argues that “we have to consider that digitalization and convergence might have much more revolutionary consequences.”

Sri Lankan discourse

The need to establish an institutional mechanism has been discussed in several forums in Sri Lanka, and attempts to establish such a mechanism have failed due to criticism. As noted in the *Report of the Committee to Advise on the Reform of Laws Affecting Media Freedom and Freedom of Expression* (R. K. W. Goonesekere Report, 1996):

> “The repeal of the Press Council Law and its replacement with a Media Council Act has been urged in several forums for some time. In fact, the issue was canvassed before the All-Party Conference which President Premadasa convened in 1990, and a draft Media Commission Bill was also discussed by it towards the end of that year. However, the draft Bill was not proceeded with, partly owing to opposition from some associations of journalists and partly owing to strong criticism of the draft from some human rights organisations.”

The Sri Lanka Press Council, established under the Press Council Law, No. 5 of 1973, is the existing regulatory mechanism in Sri Lanka. However, it is confined to matters relating to newspapers and does not cover broadcasting or internet-based new media. This gap suggests the need to establish a new institutional mechanism to address changes in the media sphere arising from contemporary technological advancement.

Secondly, there has been considerable criticism of the Press Council Law, and even the R. K. W. Goonesekere Report (1996) recommended the repeal of certain sections of the law. Paragraph 16.12 of the report states that “Section 16 of the Press Council Law 1973, which prohibits newspapers from publishing proceedings of Cabinet meetings, decisions or Cabinet documents and certain other matters, is arbitrary and restrictive and cannot be justified. … Section 16 should be repealed in to.”

Furthermore, the Committee to Advise on the Reform of Laws Affecting Media Freedom and Freedom of Expression (1996) recommended the establishment of a Media Council. The Committee discussed the proposed Media Council in detail and, in paragraph 15.3, addressed its composition as follows: “the Media Council which our Committee recommends would, in

its composition, have a majority of media personnel of proven competence and integrity and enjoying the confidence of their peers. The other members of the Council would consist of persons of known liberal views, of high intellectual attainment, and distinguished in various fields of public activity, and nominated by an independent body or bodies."

According to the Committee recommendations, the objectives of the Media Council are set out in paragraph 15.7 as follows:

> "15.7 The objectives of the Media Council should include:
> (a) promotion of freedom and responsibility of the mass media of social communication;
> (b) ensuring the right of the citizen to be informed freely, factually, and responsibly on matters of public interest;
> (c) ensuring the maintenance of high standards of communication ethics;
> (d) keeping under review developments likely to restrict the supply of information of public interest and importance, and developments in the various media which may tend towards concentration or monopoly, and taking appropriate remedial action."

The Committee further pointed out that the contempt provisions in the Press Council Law are unacceptable and recommended that issues of contempt be referred to the courts. Paragraph 15.9 states: "The provisions relating to contempt in the Press Council Law are unacceptable in that they vest excessive power in the Council and should not be retained in the Media Council Act. Contempt, or any issue of contempt, should be referred to the courts."

The Committee also made recommendations regarding the licensing of broadcasting media. Paragraph 14.58(a) provides that "there should be a separate authority which would lay down in detail a broadcasting policy, as is done by the Canadian Broadcasting Act. The same authority would be responsible for licensing community radio, and for licensing private broadcasting, including technical aspects at present done by Sri Lanka Telecom. Allocation of such licenses should be fair and non-discriminatory and in accordance with stated criteria."

When these recommendations were made, only print and broadcasting media existed, and the Committee clearly addressed the requirements of that era. However, at present, the functioning of internet-based new media has created new challenges that must be addressed when establishing an institutional mechanism for contemporary media.

The *Colombo Declaration on Media Freedom and Social Responsibility* (2008) also made recommendations relevant to media regulation. Paragraph 2.3 of the Declaration states that "the Press Council Law of 1973 should be repealed in view of the self-regulatory initiatives currently in force by way of the Press Complaints Commission of Sri Lanka."

The Colombo Declaration further recommended the establishment of an Independent Broadcasting Authority. Paragraph 10.1 states that "there should be an independent broadcasting authority which is genuinely independent of any form of governmental or non-governmental pressure to oversee the implementation of the broadcasting policy, and be responsible for the licensing of community radio, public and private broadcasting, including technical aspects. The legislation should specifically state the public's right to receive information and opinion on matters of public interest, and specifically state the principle of maintaining a fair balance of alternative points of view. The selection process for the members of this body must be such as to ensure that it is not dominated by any political group."

The Colombo Declaration (2008) also recognized the importance of internet media. Paragraph 10.4 states: "we specially call on the government to recognize the internet as an important space for deliberative democracy, and extend to it all such policies as would enhance the space of free speech on the internet, and to avoid all policies of banning, blocking, or censoring websites without reasonable grounds. There is now a convergence between the traditional print media and the internet, with a number of newspapers being accessed through the internet, and we would strongly urge that all the privileges and protections sought in this declaration be extended to the web editions of newspapers."

The Centre for Policy Alternatives (2010) suggests that "significant law reform is required in order to facilitate greater freedom of expression in Sri Lanka. Firstly, as has been recommended many times elsewhere, the Government can reform and repeal the many content-restricting laws currently in place. In particular, provisions of the Parliamentary Privileges Act, Press Council Law, and Official Secrets Act that prohibit discussion of socially and politically relevant content should be repealed."

As Welikala (2015) observes, "an independent media commission was part of the original proposals of what was eventually enacted as the Seventeenth Amendment to the Constitution. The need for such a media commission has only increased, and with the promise of the re-enactment of the Seventeenth Amendment or a similar framework under the 100-day

Programme, we must ensure that an independent media commission is set up with the same constitutional standing as the other independent bodies listed in the Schedule to Article 41B of the Constitution. The independent media commission should be appointed on the recommendation of the Constitutional Council and must feature the representation of, inter alia, working journalists, academics in relevant fields, proprietors, and now also ‘new media’ practitioners. The commission, once constituted, would have overall oversight of public service media institutions, but may also include other powers and functions, including regulation of the new and traditional media marketplace, and the promotion of freedom of expression in all its forms, including through new technologies.”

Discussing issues in broadcasting sector Secretariat for Media Reforms (2016:32) concludes, “The above mentioned situation highlights the need for an independent Media Commission or at least an independent Broadcasting Commission with constitutional standing within the 19th Amendment framework”. Furthermore, Secretariat for Media Reforms (2016:33) recommends “comprehensive legislation on broadcasting should be adopted which, among other things, establishes an independent body to license and otherwise regulate broadcasting in line with international standards which is accountable to the people of Sri Lanka through parliament. This body should operate in a transparent and accountable fashion and the law should provide a clear policy framework within which it needs to work”.

Secretariat for Media Reforms (2016:151) has made further recommendations for an independent body as “the broadcast media should be regulated by a modern legislative framework that is implemented by an independent body made up of qualified persons who represent the public interest, and who are independent of political and commercial interests. This regulator should establish and enforce guarantees of editorial independence, and develop a broadcasting code which sets out fairness and impartiality rules for all broadcasters. The broadcasting code, however, should not compromise the editorial independence of the media by becoming a cloak for censorship or interference. The broadcasters should actively participate in the preparation of this code.”

Moreover, Secretariat for Media Reforms (2016:149) recommends, “the Sri Lanka Press Council Act No. 5 of 1973 should be repealed and the state apparatus known as Sri Lanka Press Council should be abolished”. They promote self-regulation and their recommendation is “the media industry should strengthen the Press Complaints Commission of Sri Lanka (PCCSL) and also explore expanding its scope to cover broadcast and entirely web-based

news media outlets. A national consultation should be held with all relevant stakeholders to determine how best to proceed."

In celebrating World Press Freedom Day in 2016, the Free Media Movement emphasized the importance of executing necessary activities and establishing required structures in the media field under an independent media commission. The International Federation of Journalists (IFJ) – South Asia Media Hub (2016) reported as follows:

> "Any intended changes to Sri Lankan media must happen under an independent Media Commission. Celebrating World Press Freedom Day on May 4, 2016, the Free Media Movement (FMM) held its first public dialogue emphasizing the importance of executing necessary activities and establishing structures required in the media field under an independent media commission. The FMM believes that any action or change that will take place in the Sri Lankan media field needs to be decided and implemented through an independent media commission. The FMM emphasized the need for an Independent Media Regulatory Commission and requested the Government to take necessary steps to establish such a commission for the betterment of the profession. Mechanisms needed to establish a free and responsible media in Sri Lanka, such as setting up institutes and structures, restructuring existing mechanisms, and law reforms, must be decided and implemented through an Independent Media Commission. This fact was discussed among experts at a special event held to celebrate Press Freedom Day at Hotel Janaki in Narahenpita."

Similarly, FMETU Sri Lanka (2021), through its website, reported that the Federation of Media Employees' Trade Unions (FMETU), in writing to the Media Minister, forwarded proposals for an independent media regulatory mechanism. FMETU stated that "the Federation of Media Employees' Trade Unions (FMETU) stands for the need for an independent body to regulate the media, both public and privately owned, in Sri Lanka, and social media behavior and activism in the current context, for the betterment of media culture."

FMETU further stated that "it is clearly discernible that the issuance of TV and radio frequencies, which are public property, by successive governments to private entrepreneurs has been done on the basis of personal and political relationships. Therefore, there is no institution that is responsible for the conduct of those TV and

> radio channels. As a result, the owners of those TV and radio channels show callous disregard for the fact that the frequencies they use are public property and implement their own political and personal media agendas.”

The above opinions and recommendations clearly illustrate the need of establishing an institutional mechanism for the media sector to address issues in relation to media content and licensing. The media sector itself has suggested the need for a regulatory mechanism for media to address issues faced at present. Furthermore, it has been emphasized the importance of independence of such a mechanism because it is directly connected with the freedom of speech and expression. These findings demonstrate the gap for establishing an institutional mechanism for the development of the Sri Lankan media sector. Therefore, addressing this gap should be given priority in the policy making process with the objectives of promoting responsible media, enhancing professional standards among media personnel, and ensuring freedom of speech and expression.

Conclusion

Establishing an institutional mechanism for the media sector and freedom of speech and expression are interconnected matters. The discourse in establishing such a mechanism has emphasized the importance of independence of such a mechanism and it should be a genuine attempt with the aim of promoting responsible media and enhancing professionalism among media personnel. The nature of institutional mechanisms for the media sector has changed with the historical evolution of media, having moved through authoritarianism, libertarianism, and communism, and finally reaching the concept of social responsibility. Every nation has accepted that absolute media freedom does not facilitate a healthy media culture, and therefore an institutional mechanism for the media sector is necessary. The origin and expansion of internet-based new media have widened the scope of media regulation and emphasized the urgent need for an appropriate institutional mechanism to address new challenges. Furthermore, discourse within Sri Lanka has consistently reiterated the inadequacy of the existing institutional mechanism that addresses issues media content and licensing and therefore emphasized the need of establishing a common institutional mechanism that can be addressed issues in all forms of media. Accordingly, it can be concluded that establishing an independent institutional mechanism is a priority that should be given due consideration in policy-making in Sri Lanka.

References

- Black, J. and Bryant, J. (1995) Introduction to Mass Communication Fourth Edition, Dubuque, W M.Sc. Brown Communication Inc.Centre for Policy Alternatives (August 2010) Freedom of Expression and the Internet in SriLanka,https://cpalanka.org/wp-content/uploads/2011/11/FOE-REPORT-NOV-2011-FINAL-CPA.pdf Accessed 8.12.2025
- Colombo Declaration of Media responsibility (October 2008) https://ict4peace.wordpress.com Accessed 14.12.2025
- FMETU Sri Lanka (2021) Proposals for an independent media regulatory mechanism to establish public service journalism tradition, https://fmetu.org/?p=9491, Accessed 10.12.2025
- Gajanayaka, Vasantha and Wickramanayake, Kaushalya (2023) The need for a society responsible media: A case study of Sri Lanka, Galle Law Journal, 2023 Vol. 07, Galle Law Association, Galle
- International Federation of Journalists (IFJ) – South Asia Media Hub (2016) Any intended changes to Sri Lankan media must happen under independent Media Commission https://samsn.ifj.org/any-intended-changes-to-sri-lankan-media-must-happen-under-independent-media-commission/ Accessed 8.12.2025
- McQuail, D. (2010) McQuails's Mass Communication Theory – 6th edition (PDF Version), London, Sage Publications Ltd, Pember, R. Don (1996) Mass Media Law, Dubuque USA, Times Mirror Higher Education Group. Inc
- Rajapaksha, Wijeyadasa (2000) Media Freedom and Responsibility, Nugegoda, Published by the Author
- Report of the Committee to Advise on the Reform of Laws Affecting Media Freedom and Freedom of Expression – R.K.W. Gunasekera Report (1996), Colombo, Sri Lanka
- Secretariat for Media Reforms (2016) Rebuilding Public Trust: An Assessment of the Media Industry and Profession in Sri Lanka, Colombo, Secretariat for Media Reforms, Sri Lanka and International Media Support

- Siebert F., Peterson T. and Schramm W. (1956) Four Theories of the Press, The Board of Trustees of the University of Illinois

  https://www.worldradiohistory.com/BOOKSHELF-ARH/Commentary/Four-Theories-of-the-Press-Siebert-et-al-1956.pdf Accessed on 8.12.2025

- Yusuf, I.B, Usman, M. and Muazu, Y (2025) Media Regulations in the Digital Era: The

  Changing Trends and Challenges, TSU Journal of Communication and Media Studies, Vol.5, Issue.1, May-June2025, https://www.researchgate.net/publication/394014613_Media_Regulations_in_the_DigitalEra_The_Changing_Trends_and_Challenges Accessed 15.12.2025

- Welikala, A (2015) Searching the Freedom of Expression in the new Sri Lanka: Essential Institutional Reforms, https://groundviews.org/2015/01/17/securing-the-freedom-of-expression-in-the-new-sri-lanka-essential-institutional-reforms/ Accessed 11.12.2025

- Wickramaratne, Jayampathy (2007) Third Edition, Fundamental Rights in Sri Lanka, Pannipitiya, Stamford Lake (pvt) Ltd.

By Committee Member – Mrs. Niwanthi Thilakarathne - (Attorney-at-Law)

உள்ளடக்கம்

1. அறிமுகம்...01

2. இலங்கையின் ஊடகத்துறையின் வளர்ச்சிக்காக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அடையாளம் காணவும், அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காகவும் பொருத்தமான நிறுவனத்தை உருவாக்குதல். 04

3. புதிய நிறுவனம் / ஆணைக்குழு உருவாக்கும் போது அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டிய விதிமுறைகள்_...05

4. ஸ்தாபிக்கப் பரிந்துரைக்கப்படும் நிறுவனத்தின் கட்டமைப்பு..06

5. உள்ளடக்கப்பட வேண்டிய ஊடக வகைகள்_..07

6. ஆணைக்குழுவின் சுயாதீனத் தன்மை 07

7. ஆணைக்குழு நியமனம் மற்றும் பதவிக்காலம் 08

8. ஆணைக்குழுவின் கடமைகள் 09

9. ஊடக ஆணைக்குழு சட்டநகல் வரைவுக் குழுவின் கட்டமைப்பு அமைப்பு........................10

10. ஆணைக்குழுவை நிறுவுவதற்கான உரிய சட்டத்தை தயாரிக்கும் அடிப்படை நடவடிக்கைகள்...11

11. கருத்துப் பத்திரம் தயாரிப்பு குழு 11

12. இணைப்பு I – செயல்திட்டம் 13

13. இணைப்பு II – விடயம் சம்பந்தமான விரிவான தேடல் 15

கருத்துப் பத்திரம்

இலங்கையின் ஊடகத் துறையின் மேம்பாட்டிற்காக மேற்கொள்ளபட்ட வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அடையாளம் காணவும், அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காகவும் பொருத்தமான ஒரு நிறுவனத்தை ஸ்தாபித்தல்

1. அறிமுகம்

இந்த கருத்துப் பத்திரத்தை முன்வைப்பதன் நோக்கம், இலங்கையின் ஊடகத் துறையின் வளர்ச்சிக்காக மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அடையாளம் காண்பதும், அவற்றை செயல்படுத்துவதற்காகவும் ஒரு பொருத்தமான நிறுவனத்தை நிறுவுவதற்கான சட்ட வரைவை தயாரிப்பது உள்ளிட்ட அனைத்து நடவடிக்கைகளுக்கும் அடிப்படை வழிகாட்டுதலை வழங்குவதுமாகும்.நிறுவப்படவுள்ள அமைப்பின் கட்டமைப்பை அறிமுகப்படுத்துவதற்காக, தொடர்புடைய பங்குதாரர்களின் ஒப்புதலின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்படும் சட்டத்திற்கும் விதிமுறைகளுக்கும் ஏற்ப, “இலங்கை ஊடக ஆணைக்குழு” அல்லது “தேசிய ஊடக ஆணைக்குழு” என்ற பெயர்களை பயன்படுத்தலாம்.

தேசிய மக்கள் சக்தியின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் வளமான நாட்டில் அழகான வாழ்க்கை” (2024 ஆகஸ்ட்) என்ற ஆவணத்தின் 01.8ஆம் பிரிவில், சுதந்திரமான வெகுஜன ஊடக தொழில்துறையுடனும் சமநிலையான தகவல் சமூகத்துடனும் கூடிய நாட்டை உருவாக்குவதை குறிப்பிடுகிறது.அதன் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகளில், முக்கியமான நடவடிக்கையாக ஊடக சுதந்திரத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, தற்போது நடைமுறையில் உள்ள ஊடக சட்டங்கள், விதிமுறைகள், தரநிலைகள் மற்றும் நெறிமுறைகளை மறுபரிசீலனை செய்து, சிறந்த ஊடகக் கொள்கைக்குத் தேவையான திருத்தங்களை மேற்கொள்வது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.மேலும், முழுமையான வெகுஜன ஊடக செயல்முறையை சிறந்த முறையில் தொடர்ந்து நடத்துவதற்காக, ஒரு சுயாதீன வெகுஜன ஊடக ஆணைக்குழுவை அமைப்பதாகவும் அதில் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

அதேபோல், அரசுக்கு சொந்தமான வர்த்தகம் சாரா நிறுவனங்களைப் பற்றி ஒரு மறுஆய்வை மேற்கொண்டு, பரிந்துரைகளுடன் கூடிய அறிக்கையை சமர்ப்பிப்பதற்காக, பிரதமர் தலைமையிலான ஒரு குழுவை நியமிக்க 2024-12-18 அன்று மதிப்பிற்குரிய ஜனாதிபதி அவர்கள் அமைச்சரவை பத்திரமொன்றை சமர்ப்பித்ததுடன், அதற்கு அமைச்சரவையின் அனுமதி கிடைக்கப்பெற்றது .

அதன்படி நியமிக்கப்பட்ட அரசுக்கு சொந்தமான வர்த்தக சாரா நிறுவனங்கள் தொடர்பான மறுஆய்வு அதிகாரிகள் குழுவின் அறிக்கையில் (2025 பெப்ரவரி), இலங்கை பத்திரிகைப் பேரவை தொடர்பான பரிந்துரையாக, பத்திரிகை பதிவு மற்றும் உள்ளடக்க ஒழுங்குமுறை உள்ளிட்ட 1973 ஆம் ஆண்டு 05 ஆம் இலக்கச் சட்டத்தின் கீழ் அதிகாரங்களுடன் தற்போது செயல்பட்டு வரும் இலங்கை பத்திரிகைப் பேரவைக்கு பதிலாக (அல்லது பத்திரிகைப் பேரவையை அடிப்படையாகக் கொண்டு), தற்போதைய சூழ்நிலையில் செயல்படும் பல்துறை தொடர்பாடல் ஊடகங்களை ஒழுங்குபடுத்தக் கூடிய “இலங்கை வெகுஜன ஊடக ஆணைக்குழு ” என்ற பெயரில் ஒரு புதிய நிறுவனத்தை நிறுவுவதாகும்

இந்தக் குழுவின் பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக முன்மொழியப்பட்டு, 2025-03-17 அன்று மதிப்பிற்குரிய பிரதமர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அமைச்சரவை பத்திரத்துக்கு அமைச்சரவையின் அனுமதி கிடைக்கப்பெற்றது.

அதன்படி, அரசிற்கு சொந்தமான வர்த்தக சாரா நிறுவனங்கள் தொடர்பான மறுஆய்வு அதிகாரி குழு அறிக்கையின் பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் தொடர்பாக, 2025-09-19 அன்று பிரதமர் அலுவலகத்தில் நடைபெற்ற கலந்துரையாடலின் போது ஏற்பட்ட பின்னணியின் அடிப்படையில், பத்திரிகைப் பேரவையின் தலைவர் அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டதுடன், வெகுஜன ஊடக அமைச்சர் அவர்களால் வழங்கப்பட்ட உத்தரவின் பேரில், ஒரு புதிய நிறுவன கட்டமைப்பை (ஆணைக்குழு அமைப்பு அல்லது ...) உருவாக்கும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது.(பொருத்தமான) நிறுவலை உருவாக்குவதற்காக முன்மொழிவுகளைப் பெற ஒரு குழுவை நியமிப்பதற்காக பரிந்துரைகள் கோரப்பட்டுள்ளதாக குறிப்பிடப்படுகிறது. அதன்படி,

சுகாதாரம் மற்றும் வெகுஜன ஊடக அமைச்சின் செயலாளர் அவர்களால் 2025-10-15 அன்று ஒரு நிபுணர் குழு நியமிக்கப்பட்டது.

அந்தக் குழுவின் உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பட்ட நியமனக் கடிதத்தின் மூலம், இரண்டு மாத காலத்திற்குள் அரசிற்கு சொந்தமான வர்த்தக நோக்கற்ற நிறுவனங்கள் தொடர்பான மறுஆய்வு அதிகாரி குழு அறிக்கையின் (2025 பெப்ரவரி) அம்சங்களை ஆய்வு செய்து, மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்த பரிந்துரைகளுடன் கூடிய அறிக்கையை சுகாதாரம் மற்றும் வெகுஜன ஊடக அமைச்சிற்கு சமர்ப்பிப்பதே அந்தக் குழுவின் கடமையாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இதனைத் தொடர்ந்து, அமைச்சின் அதிகாரிகளுக்கு ஆலோசனைகளை வழங்குவதற்காக மதிப்பிற்குரிய சுகாதாரம் மற்றும் வெகுஜன ஊடக அமைச்சர் தலைமையில் 2025-10-17 அன்று ஒரு கூட்டம் நடைபெற்றது.

தற்போது, இலங்கை பத்திரிகை பேரவை மேற்கொண்டு வரும் உள்ளடக்க ஒழுங்குமுறை மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய பதிவு உள்ளிட்ட துணை விடயங்கள், செய்தித்தாள்கள் மற்றும் வார இதழ்கள் மீதுமே மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பது தற்போதைய சூழலில் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய காரணமாக உள்ளது.இந்நேரத்தில், இலங்கையின் ஊடக புறநிலை (Media Landscape) மிக விரிவானதும் பரந்ததும் ஆக மாறியுள்ளது. அத்துடன் செய்தித்தாள்கள் மற்றும் இதழ்கள் மட்டுமன்றி, வானொலி, தொலைக்காட்சி மற்றும் இணையத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஊடகங்களும் பரவலாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மேலும், உலகளாவிய போக்குகளைப் பின்பற்றி நாட்டின் ஊடகத் துறையும் தொழில்நுட்ப ரீதியாக மாற்றமும் பரிணாமமும் அடைந்து வருகிறது.

2. <u>இலங்கையின் ஊடகத் துறையின் வளர்ச்சிக்காக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அடையாளம் காணவும், அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக பொருத்தமான நிறுவனத்தை உருவாக்குதல்</u>

- இலங்கையின் வெகுஜன ஊடகத் துறையை ஒரு தொழில்துறையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டியதுடன், மேலும் தொழில்சார், ஒழுக்கநெறி கொண்டதும் சமூக பொறுப்புடன் செயல்படும் ஊடக நடைமுறைக்கான பின்னணி உருவாக்கப்பட வேண்டும். நிலவும் பல்வேறு சிக்கல்களுக்கு தீர்வாக, விரிவான சீர்திருத்தங்களின் மூலம் வெகுஜன ஊடகத் துறையின் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்க ஒரு பொருத்தமான நிறுவனம் அமைக்கப்பட வேண்டியது அவசியம்.

- தற்போது இலங்கை பத்திரிகைப் பேரவை சட்டத்தின் கீழ் செய்தித்தாள்கள் மற்றும் வார இதழ்கள் மட்டுமே உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளதால், செய்தி மற்றும் செய்தி மதிப்புடைய சமகாலச் செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பல்வேறு ஊடகங்களில் வெளியிடப்பட்டு மற்றும் பரவப்படுகின்ற உள்ளடக்கங்களை முகாமைத்துவப்படுத்த ஒரு பொதுவான கட்டமைப்பை உருவாக்க வேண்டிய தேவை உள்ளது

- அனைத்து ஊடக நிறுவனங்களினதும் செய்திகள் மற்றும் நடப்பு நிகழ்வுகள் தொடர்பான உள்ளடக்கங்கள் சமூக மதிப்புகளுக்கு முரணாக வெளியிடப்படுவதை நிர்வகிக்கும் வகையில், செய்தித்தாள்கள், வார இதழ்கள், வானொலி, தொலைக்காட்சி மற்றும் இணைய அடிப்படையிலான ஊடகங்களில் வெளியாகும் உள்ளடக்கங்களில் சமூகப் பாதிப்புகள் ஏற்பட்டால் அவற்றை ஆய்வு செய்வதற்கும், அவற்றைச் சார்ந்த புகார்களைப் பெறுவதற்கும், விசாரித்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் தற்போது ஒரு தனித்த நிறுவனம் இல்லை

- ஊடக நிறுவனங்களை நடத்துவதற்கான அனுமதிப்பத்திரங்கள் (லைசன்ஸ்) வழங்கும் நடைமுறையில் ஒழுங்குமுறையும் முறையான கட்டமைப்பும் உருவாக்கப்பட வேண்டிய அவசியம்.

- ஊடகத் துறை ஒரு தொழில்துறையாக அங்கீகரிக்கப்படுவதும் அதன் வளர்ச்சியும்
- தற்போது நடைமுறையில் உள்ள பத்திரிகைப் பேரவை மற்றும் அதன் அமைப்பு தீர்மானிக்கப்படும் முறையைப் பற்றிய சில ஊடக அமைப்புகள் மற்றும் செய்தித்தாள் சமூகத்தில் நிலவும் எதிர்ப்பு.

3.<u>புதிய நிறுவனம் / ஆணைக்குழு உருவாக்கும் போது அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டிய விதிமுறைகள்</u>

- ஊடகத் துறையை ஒரு தொழில்துறையாக அங்கீகரித்தல் மற்றும் அதன் பாதுகாப்பு.
- ஊடகத் துறையினதும் அதில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களினதும் தொழில்முறை தரத்தை உயர்த்துதல்.
- குடிமக்கள் மற்றும் ஊடக பயனாளிகள் அல்லது பொதுமக்களின் உரிமைகளை பாதுகாத்தல்.
- கருத்து வெளிப்பாட்டுக்கான அரசியலமைப்புச் சட்ட உரிமை மற்றும் தகவல் அறியும் உரிமையை மேலும் பாதுகாத்தல்.
- நிறுவனத்தின் / ஆணைக்குழுவின் சுயாதீனத் தன்மை.
- ஊடக உள்ளடக்கத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் அதிகாரம் வழங்கப்படும் பட்சத்தில், அந்த நிறுவனத்தின் பங்கு அரசு, ஊடகத் துறையில் ஈடுபட்டவர்கள், ஊடக அமைப்புகள், ஏனைய பிற பங்குதாரர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் ஆகியோரின் கூட்டு முயற்சியாக இருக்க வேண்டும்
- நிறைவேற்று அதிகாரம்,சட்டம் இயற்றும்அதிகாரம் மற்றும் நீதித்துறை ஆகியவற்றை கண்காணிக்க ஊடகத்துக்கு உள்ள உரிமையையும், “நான்காவது அதிகாரம்” என்ற கருத்தையும் அங்கீகரித்தல்

4. ஸ்தாபிக்கப் பரிந்துரைக்கப்படும் நிறுவனத்தின் கட்டமைப்பு

அரசிற்கு சொந்தமான வர்த்தகம் சாரா நிறுவனங்கள் தொடர்பான மறுஆய்வு அதிகாரி குழு அறிக்கையில் "இலங்கை பொதுஊடக சபை" என குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும், தேர்தல் அறிக்கையில் அது ஒரு ஆணைக்குழுவாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதாலும், "ஆணைக்குழு" என்ற பதம் அதிக சுயாதீனத்தைக் காட்டுவதாலும், "இலங்கை ஊடக ஆணைக்குழு" அல்லது "தேசிய ஊடக ஆணைக்குழு" அல்லது அனைத்து பங்குதாரர்களின் ஒப்புதலுடன் வேறு பொருத்தமான பெயரொன்றை வழங்க வேண்டும் என பரிந்துரைக்கிறோம்.

- முன்மொழியப்படும் இலங்கை ஊடக ஆணைக்குழு / தேசிய ஊடக ஆணைக்குழு என சட்டபூர்வ தன்மை கொண்ட ஒரு ஆணைக்குழுவாக இருக்க வேண்டும்.
- அந்த ஆணைக்குழுவில் 9 உறுப்பினர்களைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும்.
- அந்த உறுப்பினர்கள் பல்வகை ஊடகங்களை உள்ளடக்கியதாகவும், இலங்கையின் இன மற்றும் மொழிப் பல்வகைத் தன்மையையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தக் கூடியதாகவும் அமைய வேண்டும்.
- ஒரு பணிப்பாளர் நாயகம் (Director General) மற்றும் தேவையான பணியாளர்களைக் கொண்ட அமைப்பாக இருக்க வேண்டும்.
- ஆணைக்குழுவிற்கு தனியான நிதி ஒதுக்கீடு இருக்க வேண்டும்.
- ஆணைக்குழு உறுப்பினர்களின் சம்பளம் மற்றும் கொடுப்பனவுகள் அரசின் ஒருங்கிணைந்த நிதியிலிருந்து செலுத்தப்பட வேண்டும்
- அதிகாரபூர்வ பதவிகளின் அடிப்படையில் நியமிக்கப்படும் அரசின் பிற பதவிகளை வகிக்கும் உறுப்பினர்களுக்கான சம்பளம் மற்றும் கொடுப்பனவுகள் தொடர்பாக, தற்போது

நடைமுறையில் உள்ள சட்ட விதிகள் மற்றும் நிதி ஒழுங்குமுறைகள் பின்பற்றப்பட வேண்டும்

- ஆணைக்குழுவின் கோரிக்கைகள் அரசியலமைப்புச் சபை பரிசீலித்த பின்னர் வழங்கும் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில், நிதி அமைச்சினால் சம்பளங்களும் கொடுப்பனவுகளும் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.

5. <u>உள்ளடக்கப்பட வேண்டிய ஊடக வகைகள்</u>

- செய்தித்தாள்கள் மற்றும் வார இதழ்கள் (அச்சு மற்றும் டிஜிட்டல் வடிவங்களில்)
- வானொலி நிலையங்கள் (இணைய அடிப்படையிலான வானொலி அலைவரிசைகள் உட்பட அனைத்து ஒளிபரப்பு வடிவங்களும்)
- அனைத்து வகையான தொலைக்காட்சி சேவைகள் (ஒளிபரப்பு அலைவரிசைகளைப் பயன்படுத்தும், செயற்கைக்கோள், இணையம் மூலம் சேவை வழங்கும் மற்றும் ஏனையவை)
- இலங்கை சார்ந்த செய்தி மற்றும் செய்தி மதிப்புடைய சமகால உள்ளடக்கங்களை வெளியிடும் அனைத்து வகையான இணைய அடிப்படையிலான ஊடகங்கள்

6. <u>ஆணைக்குழுவின் சுயாதீனத் தன்மை</u>

இந்த ஆணைக்குழு ஒரு சுயாதீன ஆணைக்குழுவாகும். அதன் உறுப்பினர்கள் ஊடகத் துறையுடன் தொடர்புடைய பங்குதாரர்கள், சிவில் அமைப்புகள், தொழில்சார் அமைப்புகள், கல்வியாளர்கள் மற்றும் குடிமக்கள் ஆகியோரிடமிருந்து பரிந்துரைகள் அழைக்கப்பட்டு நியமிக்கப்படுவர்.

இந்த பரிந்துரைகளிலிருந்து பொருத்தமான நபர்களை அரசியலமைப்புச் சபை ஜனாதிபதிக்கு பரிந்துரை செய்யும்; மேலும்

அந்த பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் ஜனாதிபதி நியமனம் செய்வார்.

அதிகாரபூர்வ பதவியின் அடிப்படையில் நியமிக்கப்படும் அரச அதிகாரிகள் இதில் இருவர் ஆவர். எனினும், ஆணைக்குழுவின் பெரும்பான்மை மேலே குறிப்பிட்ட நடைமுறையின் படி நியமிக்கப்படும் உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டும்.

7. <u>ஆணைக்குழு நியமனம் மற்றும் பதவிக்காலம்</u>

- அரசாங்க தகவல் திணைக்கள பணிப்பாளர் நாயகம் மற்றும் இலங்கை தொலைத்தொடர்பு ஒழுங்குமுறை ஆணைக்குழுவின் பணிப்பாளர் நாயகம் ஆகியோர் இந்த ஆணைக்குழுவின் அதிகாரபூர்வ உறுப்பினர்களாக இருப்பார்கள்.
- ஒவ்வொரு ஊடக வகையையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் உறுப்பினர்களை ஊடக அமைப்புகள் அல்லது ஊடக தொழில்சார் சங்கங்கள் மூலம் பரிந்துரை செய்யலாம்.
- ஏனைய தொழில்சார் அமைப்புகளும் பொருத்தமான நபர்களின் பெயர்களை பரிந்துரைக்கலாம்.
- ஊடக அலைவரிசைகள் அல்லது நிறுவனங்கள் (Media outlets) நேரடியாக பரிந்துரைகளை சமர்ப்பிக்க முடியாத வகையில் இருக்க வேண்டும்.
- சட்டம், அரச நிர்வாகம், கல்வி, ஊடகத் துறை போன்ற துறைகளில் சிறப்புத் திறமை பெற்ற நபர்களின் பெயர்களை சிவில் அமைப்புகள் மூலம் பரிந்துரை செய்ய முடியும்.
- இவ்வாறு நியமிக்கப்படும் உறுப்பினர்களில் 4 பேர், வெகுஜன ஊடகத் துறையில் சிறப்புப் பெற்றவர்கள் என பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும்.
- அரசியலமைப்புச் சபை பரிந்துரைக்கும் 7 உறுப்பினர்களில் ஒருவரை ஜனாதிபதி தலைவராக (Chairperson) நியமிப்பார்.
- இந்த ஆணைக்குழுவின் பதவிக்காலம் 5 ஆண்டுகள் ஆகும்.

8. <u>ஆணைக்குழுவின் கடமைகள்</u>

- ஊடக நிறுவனங்களைப் பதிவு செய்தல்
- ஆண்டுதோறும் பதிவுகளை புதுப்பித்தல்
- அனுமதிப்பத்திர (லைசன்ஸ்) கட்டணங்களை நிர்ணயித்தல் மற்றும் வசூலித்தல்
- அனுமதிப்பத்திர நிபந்தனைகளை நிர்ணயித்தல்
- அனுமதிப்பத்திர நிபந்தனைகளுக்கு அமைவாக செயல்படுகிறதா என்பதை கண்காணித்தல்
- ஊடக ஒழுக்கநெறிக் கோவை / வழிகாட்டுதல்களை அறிமுகப்படுத்தல்
- ஒழுக்கநெறி தொடர்பான விழிப்புணர்வை மேம்படுத்தல்
- ஒழுக்கநெறிகளுக்கு இணங்க செயல்படுகிறதா என்பதை உறுதி செய்தல்
- ஊடகவியலாளர்களின் தொழில்சார் தரத்தை மேம்படுத்தல்
- அனைத்து பங்குதாரர்களின் ஒப்புதலுடன் கூடிய கண்காணிப்பு ஒழுங்குமுறை கட்டமைப்பை பராமரித்து, அதனை கண்காணித்தல்
- ஊடக உள்ளடக்கம் மற்றும் ஊடக நடத்தை தொடர்பான பாதிப்புகளை குறைத்தல்
- தீங்கு விளைவிக்கும் உள்ளடக்கம் தொடர்பாக புகார் இல்லாத நிலையிலும் தலையீடு செய்தல்
- ஊடகத்தின் சமூகப் பொறுப்பை மேம்படுத்தி, அதனை பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுத்தல்
- ஊடக உள்ளடக்கம் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டவர்களின் புகார்களை ஏற்றுக்கொள்ளுதல்
- அந்த புகார்களை விசாரிக்கும் நடைமுறையை உருவாக்கி செயல்படுத்துதல்

- புகார் விசாரணைகளின் பின்னர் இழப்பீடு, அபராதம், சமரசம் போன்றவற்றுக்கான பொருத்தமான நடவடிக்கைகளை எடுத்தல்
- ஆணைக்குழுவின் தீர்மானங்களை ஏற்க மறுக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் நீதிமன்ற நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுதல்
- ஊடக அறிவாற்றல் (Media Literacy) மேம்பாட்டிற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்தல்
- சரியான தகவல் ஓட்டத்தை ஊக்குவித்தல்
- கருத்துச் சுதந்திரம், வெளியீட்டு சுதந்திரம் மற்றும் தகவல் அறியும் உரிமையை பாதுகாப்பதில் பங்களித்தல்.

9. **<u>ஊடக ஆணைக்குழு சட்ட நகல் வரைவுக் குழுவின் கட்டமைப்பு அமைப்பு</u>**

- அச்சு, இலத்திரனியல் மற்றும் இணைய ஊடகத் துறைகளில் ஈடுபடும் நபர்கள்
- சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஊடகவியலாளர்கள்
- ஊடக தொழில்சார் நிபுணர்களின் அமைப்புகள்
- ஊடக அமைப்புகள்
- வெகுஜன ஊடக அமைச்சின் பிரதிநிதிகள்
- தொலைத்தொடர்பு ஒழுங்குமுறை ஆணைக்குழுவின் பிரதிநிதிகள்
- சட்ட மா அதிபர் திணைக்களத்தின் பிரதிநிதிகள்
- சட்ட வரைவு தயாரிப்பு திணைக்களத்தின் பிரதிநிதிகள்
- சட்ட நிர்வாகம் தொடர்பான சிறப்பு நிபுணத்துவம் கொண்ட நபர்கள்
- வெகுஜன ஊடகத் துறை தொடர்பான நிபுணர்கள்

- வெகுஜன ஊடகத் துறை தொடர்பான பல்கலைக்கழக அறிஞர்கள்.

10. ஆணைக்குழுவை நிறுவுவதற்கான உரிய சட்டத்தை தயாரிக்கும் அடிப்படை நடவடிக்கைகள்

- ஆணைக்குழுவின் கடமைகள் மற்றும் அதிகாரங்கள், ஊடக ஒழுக்கநெறிகள், ஒழுங்குமுறை ஆகியவற்றைப் பற்றிய கருத்துகளைப் பெறுவதற்காக நாடு முழுவதும் சுயாதீன ஆய்வொன்றை நடத்துதல்
- ஊடகத் தொழில்முறை அமைப்புகள் மற்றும் அனைத்து பங்குதாரர்களுடன் விரிவான கலந்துரையாடல் நடத்துதல்
- நிபுணத்துவ கருத்துகளைப் பெறுவதற்காக பல்கலைக்கழகத்தின் மூலம் ஏற்பாடு செய்யப்படும் மாநாடு ஒன்றை நடத்துதல்
- சட்டவரைவு தயாரிப்பு குழுவில் அனைத்து பங்குதாரர்களின் பிரதிநிதிகளையும் இணைத்துக்கொள்ளுதல்
- சட்டவரைவு அனைத்து பங்குதாரர்களின் மத்தியிலும் விரிவான விவாதத்திற்கு உட்படுத்துதல்

11.கருத்துப் பத்திரம் தயாரிப்பு குழு

- பிரியான் ஆர். விஜேபண்டார அவர்கள் – தலைவர், இலங்கை பத்திரிகைப் பேரவை
- சட்டத்தரணி ஜகத் லியன ஆரச்சி அவர்கள் – உறுப்பினர், தகவல் அறியும் உரிமை ஆணைக்குழு
- கலாநிதி மனோஜ் ஜினதாச அவர்கள் – துறைத் தலைவர் / மூத்த விரிவுரையாளர், வெகுஜன தொடர்பு கற்கை பிரிவு , களனி பல்கலைக்கழகம்
- அசோக டயஸ் அவர்கள் – சிரேஷ்ட ஊடகவியலாளர் / வெளிவாரி விரிவுரையாளர்

- மன்தனா இஸ்மாயில் அபேவிக்ரம அவர்கள் – ஆலோசக ஆசிரியர், The Sunday Morning பத்திரிகை / தேசிய ஊடகக் கொள்கை தயாரிப்பு குழு உறுப்பினர்
- நிரோஷன தம்பவிட்ட அவர்கள் – பத்திரிகை ஆணையர், இலங்கை பத்திரிகைப் பேரவை
- சட்டத்தரணி திருமதி நிவந்தி திலகரத்ன அவர்கள் – சட்ட அதிகாரி, இணைந்த செய்தித்தாள் நிறுவனம்
- ஹில்மி முஹம்மத் அவர்கள் – அரசாங்க தகவல் திணைக்களத்தின் முன்னாள் பிரதிப் பணிப்பாளர்
- லசந்தே டி சில்வா அவர்கள் – பிரபல ஊடகவியலாளர் / ஒருங்கிணைப்பாளர், சுயாதீன ஊடக இயக்கம்
- பிரியந்த வெதமுல்ல அவர்கள் – தலைவர், சுயாதீன தொலைக்காட்சி சேவை

** இந்தக் குழுவின் உறுப்பினராக திரு. கணபதிப்பிள்ளை குமணன் அவர்கள் பணியாற்றியிருந்தாலும், குழுவின் அதிகாரப்பூர்வ காலம் முடிவடைந்த பின்னர், அவருடைய முறையான பங்களிப்பு அல்லது தொடர்பு எதுவும் இல்லாத காரணத்தினால், தனது பெயரை குழு உறுப்பினர் பட்டியலில் இருந்து நீக்குமாறு அவர் கோரிக்கை விடுத்திருந்தார். அதனைத் தொடர்ந்து, அவரது பெயர் பட்டியலில் இருந்து நீக்கப்பட்டுள்ளது.*

<u>இணைப்பு I</u>

இலங்கை ஊடகத்துறையின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை அடையாளம் கண்டு, அவற்றை செயற்படுத்துவதற்கான பொருத்தமான ஒரு நிறுவனத்தை நிறுவுவதற்கான செயல் திட்டம்

<u>இணைப்பு II -</u> விடயம் சம்பந்தமான விரிவான தேடல்

இணைப்பு I

இலங்கை ஊடகத்துறையின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை அடையாளம் கண்டு, அவற்றை செயற்படுத்துவதற்கான பொருத்தமான ஒரு நிறுவனத்தை நிறுவுவதற்கான செயல் திட்டம்

இல	பணிகள்	பொறுப்பு	கால வரையறை
1	கருத்துப் பத்திரத்தை வெளியிடுதல்.	• வெகுஜன ஊடக அமைச்சு	2026 ஜனவரி 1
2	சட்ட வரைவுக்கான குழுவை நியமித்தல்.	• வெகுஜன ஊடக அமைச்சு	2026 ஜனவரி 1
3	பொதுமக்கள் கருத்துக்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக அறிவித்தல்களை வெளியிடுதல்.	• வெகுஜன ஊடக அமைச்சு	2026 ஜனவரி 15
4	ஊடகத்துறை/ வல்லுநர்கள்/ ஊடக அமைப்புகளிடமிருந்து கருத்துக்களைப் பெற தேசிய மற்றும் பிரதேச மட்டங்களில் ஆலோசனை அமர்வுகளை நடத்துதல்.	• வெகுஜன ஊடக அமைச்சு • சட்ட வரைவுக் குழு	2026 ஜனவரி 15 முதல் மார்ச் 31 வரை
5	மக்கள் கருத்துக் கணிப்பொன்றை நடத்துதல்.	• வெகுஜன ஊடக அமைச்சு • சட்ட வரைவுக் குழு • பல்கலைகழக ஆய்வுக் குழு	2026 பெப்ரவரி 1 முதல் மார்ச் 31 வரை
6	தேசிய ஊடக மாநாட்டை நடத்துதல்.	• பொறுப்பான பல்கலைக்கழகம் • சட்ட வரைவுக் குழு	2026 பெப்ரவரி 1 முதல் மார்ச் 31 வரை
7	சட்ட நிகழ் தயாரித்தல்.	• சட்டவரைவுக் குழு	2026 ஏப்ரல்1 முதல் ஜூன் 30 வரை
8	வரைவுச் சட்டத்தை பொதுமக்கள் கருத்துகளுக்காக திறந்து வைத்தல்.	• வெகுஜன ஊடக அமைச்சு • சட்ட வரைவுக் குழு	2026 ஜூன் 30 முதல் ஜூலை 15 வரை

9	மக்கள் கருத்துகளுக்கு அமைவாக சட்ட வரைவு நகலை சரி செய்தல்.	• சட்டவரைவுக் குழு	2026 ஜூலை15 முதல் ஜூலை 31 வரை
10	சட்ட வரைவு நகலுக்கு அமைச்சரவை அங்கீகாரம் வழங்குதல்.	• வெகுஜன ஊடக அமைச்சு • சட்ட வரைவுக் குழு	2026 ஜூலை 31 முதல் ஆகஸ்ட் 15 வரை
11	சட்ட நகலுக்கு பாராளுமன்றத்தில் அங்கீகாரம் வழங்குதல்.	• வெகுஜன ஊடக அமைச்சு • பாராளுமன்றம்	2026 ஆகஸ்ட் 15 முதல் செப்டம்பர் 15 வரை

<u>இணைப்பு II-</u> விடயம் சம்பந்தமான விரிவான தேடல்

இக்கட்டுரையின் நோக்கம், இலங்கையில் ஊடகத் துறையின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை அடையாளம் காணவும், அவற்றை செயல்படுத்தவும் ஏற்ற நிறுவன அமைப்பொன்றை நிறுவ வேண்டியதின் அவசியத்தை ஆராய்வதாகும். கடந்த சில தசாப்தங்களாக தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்துடன் ஊடகத் துறை வேகமாக மாற்றமடைந்துள்ளது. இதனால் ஊடகத்தின் பரப்பு, அதன் செயல்பாடுகள், சமூகத்திலும் தனிநபர் வாழ்விலும் அது ஏற்படுத்தும் தாக்கம் ஆகியவை மாறியுள்ளன.

இக்கட்டுரையின் முதல் பகுதி, கருத்துச் சுதந்திரம் மற்றும் ஊடகத் துறைக்கான நிறுவன அமைப்பை நிறுவுவதற்கிடையிலான தொடர்பை கவனமாக ஆராய்கிறது. இரண்டாவதாக, ஊடகத்தின் வரலாற்றுப் பரிணாமம் எவ்வாறு ஊடகத் துறையின் வளர்ச்சிக்கான நிறுவன அமைப்பின் தேவையை வலியுறுத்தியுள்ளது என்பதை விவாதிக்கிறது. அதன் பின்னர், ஊடகத்தின் சமூகப் பொறுப்பை மேம்படுத்துவதில் நிறுவன அமைப்பின் முக்கியத்துவம் ஆராயப்படுகிறது. மேலும், இணையத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட புதிய ஊடகத்தின் தோற்றம் மற்றும் விரிவாக்கத்துடன் தோன்றியுள்ள புதிய சவால்களை எதிர்கொள்வதற்கான நிறுவன அமைப்பின் தேவை விவாதிக்கப்படுகிறது. தொடர்ந்து, தற்போதுள்ள நிறுவன அமைப்புகள் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தின் விளைவாக ஊடக சூழலில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களை கையாளுவதற்கு போதுமானவையா என்பதை ஆய்வு செய்கிறது. இறுதியாக, இலங்கையில் ஊடகத் துறைக்கான நிறுவன அமைப்பை நிறுவுவது குறித்த விவாதங்களை எடுத்துரைத்து, இலங்கையின் ஊடகத் துறையின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை அடையாளம் காணவும் செயல்படுத்தவும் ஏற்ற நிறுவன அமைப்பை நிறுவுவதில் உள்ள குறைபாடு (lacuna) இருப்பதா என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

கருத்துச் சுதந்திரமும் வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரமும்

கருத்துச் சுதந்திரமும் வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரமும் ஜனநாயகச் சமூகத்தின் அடித்தளமாகக் கருதப்படுகின்றன. மக்கள் சார்பாக இந்த உரிமையைப் பயன்படுத்தும் முக்கியமான சமூக நிறுவனம் ஊடகமே ஆகும். இருப்பினும், ஊடகத்தின் விரிவாக்கத்துடன் கடந்த சில தசாப்தங்களாக இந்த உரிமையைப் பயன்படுத்தும் முறையில் ஊடகத்தின் நடத்தை குறித்து கடும் விமர்சனங்கள் எழுந்துள்ளன. தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தால் ஏற்பட்ட ஊடகப் பரப்பில் ஏற்பட்ட வேகமான மாற்றங்கள் காரணமாக இந்த விமர்சனங்கள் இப்போது ஒரு முக்கியமான நிலையை எட்டியுள்ளன.

கஜநாயக்க மற்றும் விக்கிரமநாயக்க (2023:248) கூறுவதாவது:

"இலங்கையின் சில ஊடக நிறுவனங்கள், தாங்கள் கட்டாயமாக பின்பற்ற வேண்டிய சட்ட விதிமுறைகள், ஒழுங்குகள், ஒழுக்கக் குறியீடுகள் மற்றும் உலகளாவிய ஊடக ஒழுக்கச் சட்டங்களை மீண்டும் மீண்டும் புறக்கணித்து, தங்களின் கருத்துச் சுதந்திரத்தை சுயநலமான முறையில் தவறாகப் பயன்படுத்தி வருகின்றன என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஜனநாயகச் சமூகத்தின் முக்கியத் தூணாக உள்ள ஊடகம் மிக உயர்ந்த சமூகப் பொறுப்புடன் செயல்பட வேண்டும் என்றாலும், சமீப காலங்களில் இலங்கை ஊடகங்களில் அந்தப் பொறுப்புணர்வு வெளிப்படவில்லை என்பது வருத்தத்துக்குரியது."

தொழில்நுட்பத்தின் அபூர்வமான முன்னேற்றம் இணையத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஊடகங்களின் செயல்பாடுகள் மூலம் ஊடகத் துறையில் பல முக்கிய பிரச்சினைகளை உருவாக்கியுள்ளது. ஊடகம் கொள்கை வடிவமைப்பில் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தை எந்த அரசும் புறக்கணிக்க முடியாது. ராஜபக்ஷ (2000:99) குறிப்பிடுவதாவது:

“சமீப காலங்களில் அநாகரிகமான, அவதூறான மற்றும் களங்கப்படுத்தும் உள்ளடக்கங்களைக் கொண்ட வெளியீடுகள் அதிகரித்திருப்பதை கவனிப்பது பொருத்தமானதாகும்.”

இவ்வகையான விமர்சனங்கள், ஊடகத்தின் தரத்தை உயர்த்தவும், தொழில்முறைத் தன்மை, ஒழுக்கம் மற்றும் சமூகப் பொறுப்பை மேம்படுத்தவும் ஒரு நிறுவன அடிப்படையிலான செயற்கூறு அமைப்பை நிறுவ வேண்டியதின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றன. யூசுப் மற்றும் இணைப்பாளர்கள் (2025) வாதிடுவதாவது:

“ஊடக ஒழுங்குமுறை என்பது இன்னும் மிகவும் விவாதிக்கப்படும் விடயமாகவே உள்ளது; அது பெரும்பாலும் ஊடகச் சுதந்திரத்துக்கும் சுயாதீனத்துக்கும் நேரடியான சவாலாகவே கருதப்படுகிறது.”

‘Rebuilding Public Trust’ (2016:30) என்ற தனது ஆய்வில் ஊடக மறுசீரமைப்புக்கான செயலாளர் அலுவலகம் கூறுவதாவது:

“கருத்துச் சுதந்திரத்தையும் ஊடகத்தையும் பாதிக்கும் சட்டங்கள் அல்லது கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் போது, அரசாங்கம் தொடர்புடைய அனைத்து பங்குதாரர்களுடனும் விரிவான ஆலோசனை முறையை மேற்கொள்ள வேண்டும்.”

எனவே, ஊடகத் துறைக்கான நிறுவன அமைப்பை நிறுவுவது, ஊடகச் சுதந்திரத்தை கட்டுப்படுத்தும் மறைமுக நோக்கத்துடன் இல்லாமல், ஊடகத் துறையின் தொழில்முறை தரத்தை உயர்த்தவும், ஒழுக்கமான மற்றும் பொறுப்பான ஊடக நடைமுறைகளை ஊக்குவிக்கவும் நல்ல நம்பிக்கையுடன் செய்யப்பட வேண்டும். இலங்கை அரசியலமைப்பின் 14(1)(a) பிரிவின் கீழ் அடிப்படை உரிமையாக உறுதி செய்யப்பட்டுள்ள கருத்துச் சுதந்திரத்தையும் வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்தையும் பாதுகாப்பதே இத்தகைய நிறுவன அமைப்பின் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும்.

வரலாற்றுப் பரிணாமம்

ஊடகத் துறையைச் சார்ந்த பிரச்சினைகளை கையாளும் நிறுவன அமைப்புகளின் தன்மை, ஊடகத்தின் வரலாற்றுப் பரிணாமத்துடன் இணைந்து மாறியுள்ளது. செய்தித்தாள்களின் தோற்றமே பொதுஊடகத்தின் தொடக்கமாகக் கருதப்படுகிறது; ஏனெனில் செய்தித்தாள்கள் ஆயிரக்கணக்கான மக்களை எட்டும் திறன் கொண்டிருந்தன.

டான் ஆர். பெம்பர் (1996:34) தனது Mass Media Law என்னும் நூலில் குறிப்பிடுவதாவது: 1476 ஆம் ஆண்டில் வில்லியம் காக்ஸ்டன் வெஸ்ட்மின்ஸ்டரில் முதல் பிரிட்டிஷ் அச்சகத்தை நிறுவிய போது, அவர் அச்சிடுவதில் எந்த சட்டத் தடைகளும் இல்லாமல் முழுமையான சுதந்திரத்தை அனுபவித்தார். ஆனால், அரசாங்கம் அச்சகத்தின் சக்தியை உணர்ந்த பின்னர், இச்சுதந்திரம் குறுகிய காலத்திற்கே நீடித்தது. அதன் பின், பிரிட்டிஷ் அரசம் அச்சகங்களை கட்டுப்படுத்தவும் ஒழுங்குபடுத்தவும் தொடங்கியது; கலக எழுத்துச் சட்டங்கள், உரிமம் வழங்கும் சட்டங்கள் மற்றும் வரிகள் மூலம் அச்சாளர்களை கட்டுப்படுத்தியது.

1956 ஆம் ஆண்டில் ஃப்ரெட்ரிக் சீபர்ட், தியோடோர் பீட்டர்சன் மற்றும் வில்பர் ஷ்ராம் ஆகியோர் அறிமுகப்படுத்திய "பத்திரிகையின் நான்கு கோட்பாடுகள்" ஊடகக் கட்டுப்பாடு மற்றும் ஒழுங்குமுறையின் வரலாற்றுத் தன்மையை விளக்குகின்றன. அவை:

- அதிகாரவாதக் கோட்பாடு,
- (சுதந்திரவாதக் கோட்பாடு,
- சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கோட்பாடு,
- சமூகப் பொறுப்பு கோட்பாடு.

அதிகாரவாத முறையின் கீழ், பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தை உறுதி செய்வதை விட அதை கட்டுப்படுத்தும் சட்டங்களே அதிகமாக இருந்தன. சீபர்ட் மற்றும் பிறர் (1956:9) கூறுவதாவது: "இங்கிலாந்தில்

ட்யூடர்கள், பிரான்சில் போர்பன்கள், ஸ்பெயினில் ஹாப்ஸ்பர்க்கள், உண்மையில் மேற்கு ஐரோப்பாவின் பெரும்பாலான அரசுகள் பத்திரிகைக் கட்டுப்பாட்டிற்கான

கோட்பாடாக அதிகாரவாதத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளையே பயன்படுத்தின."

அவர்கள் அதிகாரவாதத்தை, "பத்திரிகை என்ற நிறுவனம், அதன் செயல்பாடுகளிலும் இயக்கத்திலும், அரசாங்கம் என்ற மற்றொரு நிறுவனத்தின் மூலம் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட சமூகத்தால் கட்டுப்படுத்தப்படும் கோட்பாடு" என வரையறைக்கின்றனர் (Siebert et al., 1956:9).

அதிகாரவாத ஆட்சியில் பத்திரிகைச் சுதந்திரம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், 16 ஆம் நூற்றாண்டில் சுதந்திரவாத சிந்தனை, பகுத்தறிவு மற்றும் அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள் மூலம் பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தின் முக்கியத்துவம் வலியுறுத்தப்பட்டது. "இந்தக் காலகட்டத்தில், தனிநபரின் முக்கியத்துவம், அவரது பகுத்தறிவு திறன், மற்றும் இயற்கை உரிமைகள்—அதில் மதச் சுதந்திரம், பேச்சுச் சுதந்திரம், பத்திரிகைச் சுதந்திரம் ஆகியவை அடங்கும்—மிக முக்கியமாக வலியுறுத்தப்பட்டன" (Siebert et al., 1956:43–44).

தாமஸ் ஜெபர்சன், ஜனநாயகத்தில் பத்திரிகை தன் பணியைச் சரியாகச் செய்ய அரசின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுபட்டிருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார் (Siebert et al., 1956:47).

பிளாக் மற்றும் பிரையன் (1995) சுட்டிக்காட்டுவது போல, அதிகாரவாதக் கோட்பாடு பத்திரிகையை அரசுக்கு வெளியான ஒரு நிறுவனமாக ஏற்றுக்கொண்டபோதும், அதை கட்டுப்படுத்த வேண்டிய தேவையையும் அங்கீகரிக்கிறது. இதற்கு மாறாக, கம்யூனிஸ்ட் கோட்பாடு பத்திரிகையை அரசின் ஒரு பகுதியாகவே கருதுகிறது;

எனவே, ஊடகம் அரசின் அல்லது கட்சியின் கொள்கைகளை பிரதிபலிக்க வேண்டும்.

மூலதனவாத அமைப்பின் வளர்ச்சி பொதுஊடகத்தின் பரப்பை மேலும் விரிவாக்கி, சமூகத்திலும் தனிநபர் வாழ்விலும் அதன் தாக்கத்தை அதிகரித்தது. இதன் விளைவாக, பொதுஊடகத்தின் செயல்பாடுகள் கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டு, பொறுப்பான ஊடகத்தின் தேவை வலியுறுத்தப்பட்டது.

<u>ஊடகத்தின் சமூகப் பொறுப்பு</u>

ஊடகத்தின் சமூகப் பொறுப்பை ஊக்குவிக்கும் நோக்கில், அரசாங்கம் ஊடக ஒழுங்குமுறையில் தலையிடலாம். மெக்குயில் (2010:158) கூறுவதாவது:

“வெளியீட்டு சுதந்திரம் என்பது சமூகத்தின் மீது உள்ள கடமைகளுடன் இணைந்ததாகும்; அவை தனிநலத்தைத் தாண்டியவை. சமூக நோக்கத்தை உள்ளடக்கிய ஒரு ‘நல்லிணக்கமான’ சுதந்திரக் கருத்து இங்கு முன்வைக்கப்படுகிறது. பொறுப்பான ஊடகம் சுயஒழுங்குமுறை மூலம் உயர்ந்த தரநிலைகளை பேண வேண்டும்; இருப்பினும், அரசின் தலையீடு முழுமையாக விலக்கப்படவில்லை. சமூகத்திற்கும் பொதுமக்களுக்கும் பொறுப்பேற்கும் நடைமுறைகள் இருக்க வேண்டும்.”

இந்தச் சூழலில், ஊடகத் துறைக்கான நிறுவன அமைப்பை நிறுவுவது ஊடகச் சுதந்திரத்தையும் சுயாதீனத்தையும் கட்டுப்படுத்தும் முயற்சியாக மட்டுமே விமர்சிக்க முடியாது.

சமூகப் பொறுப்பு கோட்பாட்டின் அடிப்படைக் கொள்கைகள், ஊடக உரிமை ஒரு பொதுநம்பிக்கை என்பதையும், சில சூழ்நிலைகளில் பொது நலனைப் பாதுகாக்க அரசு தலையிட வேண்டியிருக்கும் என்பதையும் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. மெக்குயில் (2010:147)

சமூகப் பொறுப்பு கோட்பாட்டின் கொள்கைகளை பின்வருமாறு சுட்டிக்காட்டுகிறார்:

- ஊடகம் சமூகத்திற்குப் பொறுப்புடையது; ஊடக உரிமை ஒரு பொதுநம்பிக்கை.
- செய்தி ஊடகம் உண்மை, துல்லியம், நியாயம், புறநிலைமை மற்றும் தொடர்புடைய தன்மை ஆகியவற்றை பேண வேண்டும்.
- ஊடகம் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும்; ஆனால் சுயஒழுங்குமுறைக்குட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்.
- ஊடகம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒழுக்கக் குறியீடுகள் மற்றும் தொழில்முறை நடத்தை விதிகளை பின்பற்ற வேண்டும்.
- சில சூழ்நிலைகளில் பொது நலனைப் பாதுகாக்க அரசு தலையிட வேண்டியிருக்கும்.

சீபர்ட் மற்றும் பிறர் (1956:54), தனிநபர்களின் கௌரவத்தைப் பாதுகாப்பது அரசின் கடமை என வலியுறுத்தி, அவதூறு மூலம் சமூக உறுப்பினர்கள் பாதிக்கப்படுவதைத் தடுப்பதற்காக ஊடகத்தை சில வரையறைகளுக்குள் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

இந்த வரலாற்றுப் பரிணாமத்தை ஆராய்வது, தற்போதைய சவால்களை எதிர்கொள்வதற்கான நிறுவன அமைப்பின் தேவையை தெளிவாகக் காட்டுகிறது. முழுமையான சுதந்திரம் ஆரோக்கியமான ஊடக கலாச்சாரத்தை உருவாக்காது என்பதே வரலாற்றின் பாடமாகும். அதனால் தான் கருத்துச் சுதந்திரத்துக்கும் வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்துக்கும் சில வரம்புகள் விதிப்பதை அரசுகளும் சர்வதேச அமைப்புகளும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. விக்கிரமரத்னே (2007:602) கூறுவது போல, “கருத்துச் சுதந்திரம் என்பது பொறுப்பில்லாமல் பேசும் முழுமையான சுதந்திரம் அல்ல.”

அதனால், ஊடகத்தின் சமூகப் பொறுப்பு வலியுறுத்தப்பட்டு, அதனை மேம்படுத்த ஒரு ஏற்ற நிறுவன அமைப்பை நிறுவுவது அவசியமாகிறது.

<u>புதிய ஊடகமும் அதன் தாக்கங்களும்</u>

இணையத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட புதிய ஊடகத்தின் தோற்றம் ஊடகத்தின் பரப்பை மேலும் விரிவாக்கி, சமூகத்தின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் தனிநபர் வாழ்விலும் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மெக்குயில் (2010:116) குறிப்பிடுவதாவது:

"பொது தொடர்பாடலுக்கான சமூக-தொழில்நுட்ப வாய்ப்புகளின் முழு வரம்பையும் விரிவாக்கும் புதிய வகை ஊடகங்கள் தோன்றியுள்ளன. ... புதிய ஊடகங்கள் மிகவும் பல்வகைமையானவை; அவற்றை வரையறுப்பது எளிதல்ல. எனினும், பொதுஊடகத் துறையில் நேரடியாக அல்லது மறைமுகமாக தாக்கம் ஏற்படுத்தும் ஊடகங்களே இங்கு முக்கியமானவை."

புதிய ஊடகத்தின் தன்மைகளும் தாக்கங்களும் பாரம்பரிய அச்சு மற்றும் ஒளிபரப்பு ஊடகங்களிலிருந்து மாறுபட்டவை. மெக்குயில் (2010:120) புதிய ஊடகத்தின் விளைவுகளை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

- ஊடகத்தின் அனைத்து அம்சங்களிலும் டிஜிட்டலாக்கம் மற்றும் ஒருங்கிணைவு
- அதிகரித்த பரஸ்பர தொடர்பும் வலையமைப்பு இணைப்பும்
- அனுப்பும் மற்றும் பெறும் செயல்களின் இயக்கத்தன்மை
- வெளியீடு மற்றும் பார்வையாளர் பங்குகளின் மாற்றம்
- பல்வேறு புதிய ஊடக "வாயில்கள்" தோன்றுதல்
- "ஊடக நிறுவனம்" என்ற கருத்தின் துண்டாக்கமும் மங்கலாக்கமும்

இந்த மாற்றங்களை கருத்தில் கொண்டு நிறுவன அமைப்பை நிறுவுவது ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் ஒரு சவாலாக உள்ளது. Centre for Policy Alternatives (2010) கூறுவதாவது:

“உலகம் முழுவதும், இணையத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் சவாலை எவ்வாறு எதிர்கொள்வது என்பதில் அரசுகள் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றன.”

மேலும், மெக்குயில் (2010:118) டிஜிட்டலாக்கமும் ஒருங்கிணைப்பும் மிகவும் புரட்சிகரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடும் என வாதிடுகிறார்.

<u>இலங்கைச் சூழலில் விவாதங்கள்</u>

இலங்கையில் ஊடகத் துறைக்கான நிறுவன அமைப்பை நிறுவ வேண்டிய தேவை பல மேடைகளில் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், பல முயற்சிகள் கடும் விமர்சனங்களால் தோல்வியடைந்துள்ளன.

ஊடகச் சுதந்திரத்தை பாதிக்கும் சட்டங்களை மறுசீரமைப்பதற்கான ஆலோசனைக் குழுவின் அறிக்கை (R. K. W. Goonesekere Report, 1996) கூறுவதாவது:

“பிரஸ் கவுன்சில் சட்டத்தை ரத்து செய்து அதற்கு பதிலாக மீடியா கவுன்சில் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற கோரிக்கை பல மேடைகளில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. 1990 ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதி பிரேமதாசா கூட்டிய அனைத்துக் கட்சி மாநாட்டிலும் இந்த விடயம் விவாதிக்கப்பட்டது. ஆனால், பத்திரிகையாளர் சங்கங்களின் எதிர்ப்பும் மனித உரிமை அமைப்புகளின் கடும் விமர்சனங்களும் காரணமாக அந்த மசோதா முன்னெடுக்கப்படவில்லை.”

1973 ஆம் ஆண்டு பிரஸ் கவுன்சில் சட்டத்தின் கீழ் நிறுவப்பட்ட இலங்கை பிரஸ் கவுன்சில், தற்போது உள்ள ஒழுங்குமுறை அமைப்பாகும். ஆனால், அது செய்தித்தாள்களுக்கு மட்டுமே வரம்புபடுத்தப்பட்டதாக இருந்து, ஒளிபரப்பு அல்லது இணைய

அடிப்படையிலான புதிய ஊடகங்களை உள்ளடக்கவில்லை. இந்தப் புலம்பெயர்ச்சி, புதிய நிறுவன அமைப்பின் தேவையை வெளிப்படுத்துகிறது.

மேலும், பிரஸ் கவுன்சில் சட்டம் கடும் விமர்சனங்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளது. கூடவே, R. K. W. Goonesekere அறிக்கையும் அதன் சில பிரிவுகளை ரத்து செய்ய பரிந்துரைத்துள்ளது. குறிப்பாக, அமைச்சரவைக் கூட்டங்களின் நடவடிக்கைகளை வெளியிட தடை விதிக்கும் பிரிவு 16 “சுய இச்சையானதும், நியாயமற்ற கட்டுப்பாடாகவும்” இருப்பதாகக் கூறி, அதனை முழுமையாக ரத்து செய்ய பரிந்துரைக்கிறது.

அதே அறிக்கை, மீடியா கவுன்சிலை நிறுவ வேண்டியதையும் அதன் அமைப்பு, நோக்கங்கள், அதிகாரங்கள் குறித்து விரிவாக விளக்குகிறது. ஊடகச் சுதந்திரத்தை ஊக்குவித்தல், குடிமக்களின் தகவல் பெறும் உரிமையை உறுதி செய்தல், உயர் ஒழுக்கத் தரங்களை பேணுதல், ஊடகத் துறையில் ஒரேகைச்சல் அல்லது ஒரே நிறுவன ஆதிக்கத்தைத் தடுப்பது போன்றவை அதன் நோக்கங்களாக முன்வைக்கப்படுகின்றன.

கொலம்போ அறிவிப்பு (2008), Centre for Policy Alternatives (2010), Welikala (2015), Secretariat for Media Reforms (2016), Free Media Movement, FMETU Sri Lanka (2021) போன்ற பல்வேறு அமைப்புகளும், பிரஸ் கவுன்சில் சட்டத்தை ரத்து செய்து, அரசியல் மற்றும் வணிக அழுத்தங்களிலிருந்து விடுபட்ட ஒரு சுயாதீன ஊடக ஆணையத்தை நிறுவ வேண்டியதைக் தொடர்ந்து வலியுறுத்துகின்றன. குறிப்பாக, ஒளிபரப்பு ஊடக உரிமங்கள் வழங்குவதில் ஏற்பட்ட அரசியல் தலையீடுகள் குறித்து கடும் கவலை தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த கருத்துகளும் பரிந்துரைகளும், ஊடக உள்ளடக்கம் மற்றும் உரிமம் வழங்கல் தொடர்பான பிரச்சினைகளை தீர்க்க ஒரு சுயாதீன நிறுவன அமைப்பு அவசியம் என்பதை தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

அதே நேரத்தில், அத்தகைய அமைப்பின் சுயாதீனம் மிகவும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது; ஏனெனில் அது நேரடியாக கருத்துச் சுதந்திரத்துடனும் வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்துடனும் தொடர்புடையது.

<u>முடிவுரை</u>

ஊடகத் துறைக்கான நிறுவன அமைப்பை நிறுவுவதும் கருத்துச் சுதந்திரமும் வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரமும் ஒன்றோடொன்று நெருக்கமாக இணைந்தவை. இத்தகைய அமைப்பு உண்மையான சுயாதீனத்துடன், பொறுப்பான ஊடக நடைமுறைகளையும் தொழில்முறைத் தரங்களையும் மேம்படுத்தும் நோக்கில் நிறுவப்பட வேண்டும். ஊடகத்தின் வரலாற்றுப் பரிணாமம் அதிகாரவாதத்திலிருந்து சமூகப் பொறுப்பு வரை வளர்ந்துள்ளதையும், முழுமையான ஊடகச் சுதந்திரம் ஆரோக்கியமான ஊடக கலாச்சாரத்தை உருவாக்காது என்பதையும் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

இணைய அடிப்படையிலான புதிய ஊடகத்தின் தோற்றமும் விரிவாக்கமும் ஊடக ஒழுங்குமுறையின் பரப்பை மேலும் விரிவாக்கி, புதிய சவால்களை உருவாக்கியுள்ளது. இலங்கையில் தற்போதுள்ள நிறுவன அமைப்புகள் இச்சவால்களை எதிர்கொள்வதற்கு போதுமானவை அல்ல என்பதும், அனைத்து வகை ஊடகங்களையும் உள்ளடக்கும் ஒரு பொதுவான, சுயாதீன நிறுவன அமைப்பின் தேவை தொடர்ச்சியாக வலியுறுத்தப்பட்டு வருவதும் தெளிவாகின்றன. எனவே, பொறுப்பான ஊடகத்தை ஊக்குவித்தல், ஊடகப் பணியாளர்களின் தொழில்முறைத் தரங்களை உயர்த்தல், மற்றும் கருத்துச் சுதந்திரத்தையும் வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்தையும் உறுதி செய்தல் ஆகிய நோக்கங்களுடன், இலங்கையின் கொள்கை வடிவமைப்பில் இத்தகைய சுயாதீன நிறுவன அமைப்பை நிறுவுவதற்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும்.

References

- Black, J. and Bryant, J. (1995) Introduction to Mass Communication Fourth Edition, Dubuque, W M.Sc. Brown Communication Inc.

- Centre for Policy Alternatives (August 2010) Freedom of Expression and the Internet in SriLanka,https://cpalanka.org/wp-content/uploads/2011/11/FOE-REPORT-NOV-2011-FINAL-CPA.pdf Accessed 8.12.2025

- Colombo Declaration of Media responsibility (October 2008) https://ict4peace.wordpress.com Accessed 14.12.2025

- FMETU Sri Lanka (2021) Proposals for an independent media regulatory mechanism to establish public service journalism tradition, https://fmetu.org/?p=9491, Accessed 10.12.2025

- Gajanayaka, Vasantha and Wickramanayake, Kaushalya (2023) The need for a society responsible media: A case study of Sri Lanka, Galle Law Journal, 2023 Vol. 07, Galle Law Association, Galle

- International Federation of Journalists (IFJ) – South Asia Media Hub (2016) Any intended changes to Sri Lankan media must happen under independent Media Commission https://samsn.ifj.org/any-intended-changes-to-sri-lankan-media-must-happen-under-independent-media-commission/ Accessed 8.12.2025
- McQuail, D. (2010) McQuails's Mass Communication Theory – 6th edition (PDF Version), London, Sage Publications Ltd, Pember, R. Don (1996) Mass Media Law, Dubuque USA, Times Mirror Higher Education Group. Inc
- Rajapaksha, Wijeyadasa (2000) Media Freedom and Responsibility, Nugegoda, Published by the Author
- Report of the Committee to Advise on the Reform of Laws Affecting Media Freedom and Freedom of Expression – R.K.W. Gunasekera Report (1996), Colombo, Sri Lanka
- Secretariat for Media Reforms (2016) Rebuilding Public Trust: An Assessment of the Media Industry and Profession in Sri Lanka, Colombo, Secretariat for Media Reforms, Sri Lanka and International Media Support
- Siebert F., Peterson T. and Schramm W. (1956) Four Theories of the Press, The Board of Trustees of the University of Illinois

  https://www.worldradiohistory.com/BOOKSHELF-ARH/Commentary/Four-Theories-of-the-Press-Siebert-et-al-1956.pdf Accessed on 8.12.2025
- Yusuf, I.B, Usman, M. and Muazu, Y (2025) Media Regulations in the Digital Era: The

  Changing Trends and Challenges, TSU Journal of Communication and Media Studies, Vol.5, Issue.1, May-June2025, https://www.researchgate.net/publication/394014613_Media_Regulations_in_the_DigitalEra_The_Changing_Trends_and_Challenges Accessed 15.12.2025
- Welikala, A (2015) Searching the Freedom of Expression in the new Sri Lanka: Essential Institutional Reforms, https://groundviews.org/2015/01/17/securing-the-freedom-of-expression-in-the-new-sri-lanka-essential-institutional-reforms/ Accessed 11.12.2025

- Wickramaratne, Jayampathy (2007) Third Edition, Fundamental Rights in Sri Lanka, Pannipitiya, Stamford Lake (pvt) Ltd.

(குழு உறுப்பினர் - வழக்கறிஞர் நிவந்தி திலகரத்ன அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்டது)